

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 606 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 966 - ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 60ό Τεύχος 966
Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2010

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Υπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἔτησίᾳ 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἱδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr
Ἐκτύπωσης: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033
www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται
εἰς τὴν διεύθυνσιν.

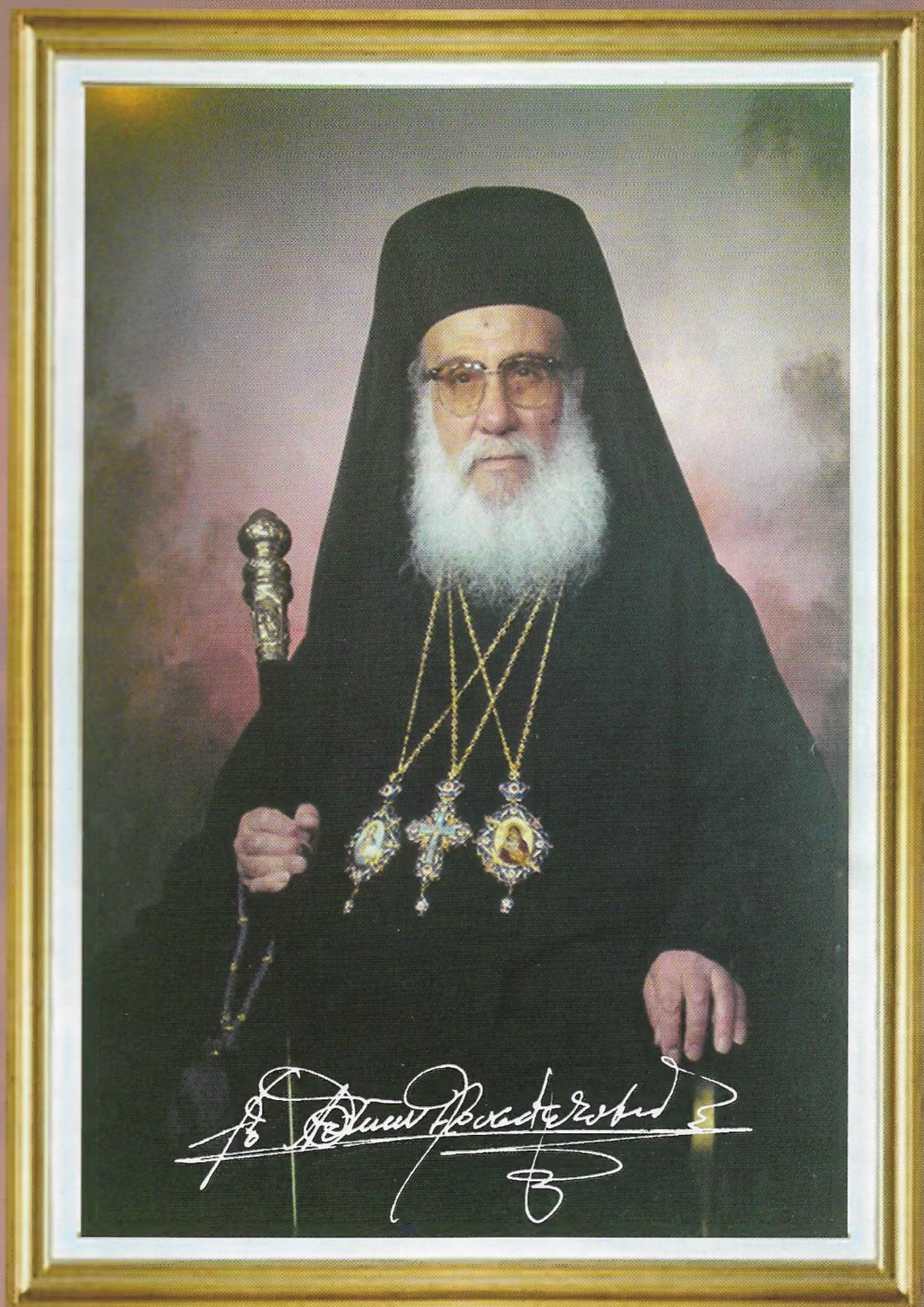

Εἰκὼν Ἑξαφύλλου:

Ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ.
Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος διαδεχόμενος
τὸν μακαριστὸν Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκδημία Ἀρχ/που κυροῦ Χρυσόστομου Β'	3-6
Βιογραφικὸ Ἀρχ/που κυροῦ Χρυσόστομου Β' ..	7-11
Οἱ τελευταῖες ἐπὶ γῆς ἡμέρες τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχ/που κυροῦ Χρυσόστομου Β'	12-13
Συνοδικὴ ἀνακοίνωσις	14
Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. ἐκήδευσεν τὸν Προκαθήμενόν της	15-18
Ἐπικήδειοι - ψηφίσματα	19-26
Ἐννεαήμερο μνημόσυνο εἰς τὸν μεταστάνα Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομον	26
Ἡ σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας.....	27-28
Ἀντὶ ἐπιλόγου	30
Ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος.....	31-36
Τρισάγιον εἰς τὸν αἰοίδιμον Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομον Β'	36
Βιογραφικὸν Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου	37
Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλη- σίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου	39-44
Ἐπιβατήριος λόγος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκό- που Ἀθηνῶν κ. Καλλινίκου	45-49
Συγχαρητήριος ἐπιστολὴ Ἀρχιεπ. Τύχωνος.....	50
Τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἐκδη- μήσαντος Ἀρχιεπ. κυροῦ Χρυσόστομου Β' ..	51
Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Ι.Σ. μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου	52-55

«Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη
καί ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη...»
ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κυρός Χρυσόστομος Β΄

«Καί ἀπέθανε Σα-
μουήλ καί συναθροί-
ζονται πᾶς Ἰσραήλ
καί κόπτονται αὐτόν
καί θάπτουσιν αὐτόν
ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν
Ἀρμαθαίμ» (Α΄ Βασιλ., ΚΕ΄ 1)

ΕΞΕΔΗΜΗΣΕΝ ΕΙΣ ΚΥΡΙΟΝ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† 6/19-9-2010

ἡ βαθεῖα θλίψη καὶ συνοχή καρδιάς ἡ μαρτυρική Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος τὴν Τρίτη 8/21 Σεπτεμβρίου 2010 προέπεμψε στὸν τάφο καὶ παρέδωσε στὴ μητέρα γῆ τὸ σῶμα τοῦ διαπρεποῦς Πρωθιεράρχου τῆς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χρυσοστόμου τοῦ Β'.

Ὁ ἀποκαλυπτικός λόγος τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου «**Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι ἵνα ἀναπαύσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δέ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν**» (Ἀποκ. ΙΔ', 13), ἔρχεται στὴν μνήμη μας καὶ γίνεται πηγὴ παρηγορίας ἀφοῦ κάθε Γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς αἰσθάνεται ὀδυνηρὸ κενὸ ἀπὸ τὴν ἀπουσία τοῦ ἐπιφανοῦς Προκαθημένου μας.

Δεχόμενη ἡ Μεγαρίτικη γῆ στά σπλάχνα τῆς τὸ σεπτὸ λείψανο τοῦ μεγάλου νεκροῦ ἔκλεισε ἓνα μεγάλο κεφάλαιο τῆς νεότερης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, πού ἡ ἐπικεφαλίδα του μέ χρυσὰ γράμματα ἀναγράφει: **ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.**

Ὁ αἰόδιμος καὶ πολύκλαυστος ποιμενάρχης τῆς ἱερᾶς παρεμβολῆς τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ὑπῆρξε μία ἡγεμονικὴ προσωπικότητα, τὴν ὁποία **πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως** (Εβρ. Α' 1) εὐνόησε ἡ ἀνεξιχνίαστος πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ παντοῦ καὶ πάντοτε τὸν συνόδευε ἡ ἀκένωτος εὐλογία Του.

Ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία μέ περισσὴ ἀξία καὶ ἀξιωματικὴ συμβολὴ στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς εὐέλπης στρατιώτης ἐπὶ ἐξήντα τρία ἔτη, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τελευταῖα εἴκοσι τέσσερα ὡς Προκαθήμενος, ὑπῆρέτησε εὐορκα τὴν στρατευομένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν δόξα τῆς ὁποίας ἀνάλωσε μέχρι θανάτου ὅλες τίς σωματικές καὶ πνευματικές του δυνάμεις.

Προασπίσθηκε τὴν μοναδικότητα τῆς ὀρθόδοξου πίστεώς μας, ἐργάσθηκε γιὰ τὴν κατίσχυση τῶν

Εὐαγγελικῶν ἐντολῶν καὶ τὴν ἐπικράτηση τῶν Ἀγιοπατερικῶν προσταγμάτων. Μὲ τὸν ἄριστο χειρισμὸ τόσο τοῦ προφορικοῦ ὅσο καὶ τοῦ γραπτοῦ λόγου ὑπεραμύνθηκε τῆς **ἁπαξ παραδοθείσης πίστεώς μας**. Κίνητρό του ἦταν ὅμως πάντοτε ἡ πατρική του ἀγωνία γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀφύπνιση, τὴν ἀπλανή κατάρτιση καὶ τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία τῶν χριστιανῶν.

Ἄριστος λειτουργὸς, γλυκύτατος ὕμνωδὸς τῶν ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων, μετερσίω-νε τὸν **περιεστῶτα λαόν** καὶ μετέδιδε μέ τὴν σπάνια ἀγγελικὴ φωνή του καὶ τὴν ἀνεπιτήδευτη ἱεροπρέπειά του τὴν πηγαία καὶ θερμὴ πίστη του στὸν **Ἀρχηγόν τῆς πίστεως καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν** (Εβρ. ΙΒ' 2).

Ἡ εὐγενικὴ καὶ ἐκφραστικὴ μορφή, τὸ ἄδολο βλέμμα, ἡ μεγαλόπρεπη φωνή, ἡ εὐρύτητα σκέψεως, ἡ ὀξύνεια, ἡ θύραθεν παιδεία, ἡ ἰσχυρὴ θέληση, ἡ ἀκαταπόνητη ἐργατικότητα, ἡ μέχρις αὐτοθυσίας ἀφοσίωση στὸ καθῆκον, ἡ προσήλωση στίς ἐκκλησιαστικές παραδόσεις, ἡ χριστιανικὴ αὐστηρότητα, ἡ ὀρθόδοξη συνείδηση, ἡ ἀγαθὴ καρδιά, ἡ ἀνέξικακία, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ ἀπέραντη ἀγάπη στὴν Ἐκκλησία καὶ ἡ βαθεῖα πίστη του στὸν Χριστὸ εἶναι ἓνα μικρὸς συνδυασμὸς τῶν πολυτίμων ἀρετῶν του, οἱ ὁποῖες σέ συνύφανση μετὰ τῶν ὑπολοίπων πολλαπλῶν χαρισμάτων του μαρτυροῦν στὸ ἐλάχιστο ὅτι ὁ μακαριστὸς καὶ σοφὸς οἰακοστροφὸς τῆς νοητῆς ὁλκάδος τοῦ Χριστοῦ ὁ πνευματικὸς αὐτὸς ἡγέτης ὑπῆρξε γνήσιος καὶ πιστὸς οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

Ἐν ὀλίγοις ὁ ἀποιχόμενος **Δεσπότης καὶ Ἀρχιερεάς ἡμῶν** ὑπῆρξε κληρικός σεμνὸς στὸ ἦθος, θερμὸς καὶ ἀκέραιος κατὰ τὴν πίστη, πλούσιος σέ εὐλάβεια καὶ ἐργάστηκε γόνιμα καὶ θεάρεστα μέ γνώμονα πάντοτε τὴν ἀκατάκριτη ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀνιδιοτελεῖ διακονία τοῦ ἀνθρώπου. Δικαίως χαρακτηρίστηκε **στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς εὐσεβείας** καὶ ἐπάξια ἐνθρονίστηκε στὴν συνείδηση τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῶν Γνησίων

Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ὡς ὁδηγὸς τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, ὡς παιδευτὴς ἀφρόνων, ὡς διδάσκαλος νηπίων (Ρωμ. Β΄ 19-20).

Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἀπώλεσε τὸ ἱερό κειμήλιο τῆς παλαιᾶς γενεᾶς τῶν ἀγωνιστῶν κληρικῶν, ὁ ἱερός κληρὸς τὸν ἄγγελο φύλακά του, ἡ ὀρθοδοξία τὸν

13-11-2009 ἑορτὴ Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου

σοβαρὸ γνῶστη καὶ θεματοφύλακα τῆς μακραίωνης ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης. Ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν θρηνεῖ γιὰ τὴν στέρηση τοῦ Θεοχαρίστου ὑποδειγματικοῦ πηδαλιούχου τῆς μέτῃν ἀκμαῖα ἐκκλησιαστικῆς συνείδηση καὶ τὴν πολὺ ἀφοσίωση σὲ αὐτή. Θὰ χρειαστεῖ ἀρκετὸ χρόνο γιὰ νὰ ἐπουλώσει τὸ βαρὺ πλῆγμα ποὺ δέχθηκε στὴν καρδιά τῆς ἀπὸ τὴν ἀπώλεια τοιοῦτου ἀρχιερέως.

Ὁ βᾶθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, ὁ Ὁριοθέτης τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ὄρισε ὅπως τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς 6/19 Σεπτεμβρίου 2010 ὁ πολυσέβαστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρὸς Χρυσόστομος πληρώσει τὸ κοινὸν τοῦ βίου χρέους καὶ ἐγκαταλείψει τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου γιὰ νὰ ἀπολαύσει τὴν ἄφθαρτον δόξαν τοῦ Θεοῦ. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν μετετέθη (Σοφ. Σολομ. Δ΄ 10). Ἦδη εὐρίσκεται

ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ ἐσφαγμένου Ἀρνίου καὶ ἐναυλίζεται ἐνθα τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ μαρτύρων τὰ τάγματα καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος δικαιωθέντες. Ἐκανε τὴν δική του μεγάλη εἴσοδο στὴν βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Πορεύθηκε στὴν ποθεινὴ πατρίδα γιὰ νὰ κάνει τὴν δική του συνάντηση μέ τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστὸ καὶ νὰ λάβει ὡς καλλίνικος στρατιώτης, ἀντὶ παρασήμου, τὸν στέφανον τῆς ζωῆς ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν (Ἰακ. Α΄ 12).

Ἀξιοχρέως, ὅμως, εὐλαβικά θὰ ἀναπολήσουμε καὶ θὰ τολμήσουμε νὰ σκιαγραφήσουμε ἐπιγραμματικά τὰ ἔργα καὶ τίς ἡμέρες τοῦ μεταστάντος Πρωθιεράρχου. Πρόθεσή μας δέν εἶναι μόνο νὰ τιμήσουμε δικαίως κατὰ τὸ δυνατόν τὸ σεπτὸ πρόσωπό του, ἀλλὰ κυρίως νὰ ἐμπνευσθοῦμε ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι (Α΄ Θεσ. Δ΄ 17) ἀπὸ τὴν πολύπτυχο δρᾶση καὶ Θεοτίμητη διακονία του, ὥστε κατὰ τὴν Ἀποστολικὴ παρότρυνση ἀναθεωροῦντες τὴν ἑκβασιν τῆς ἀναστροφῆς του (Εβρ. ΙΓ΄ 7) νὰ μιμηθοῦμε τὴν ἀκράδαντη πίστη του καὶ τὴν ἐγκάρδια ἀγάπη του.

«Ἠζήθη πλείονος τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ ροπῆς καὶ γὰρ ὑποκείμενος ταῖς ἀνάγκαις τοῦ σώματος ἀκεραίαν τῆς ψυχῆς τὴν εὐγένειαν διετήρησεν»

(Ἱερός Χρυσόστομος).

† Α.Γ.Τ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄ (1920 – 2010)

αοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τῶν Γ.Ο.Χ. κυρὸς Χρυσόστομος Β΄, (κατὰ κόσμον Ἀθανάσιος Κιούσης τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Σύρμως, φωτ. 1) ἐγεννήθη στίς 10-8-1920 στίς Ἐρυθρές Μεγαρίδος (Κριεκούκι), ὅπου καὶ διέμενε κατὰ τὰ ἔτη τῆς παιδικῆς του ἡλικίας (φωτ. 2). Ἐν συνεχείᾳ παρέμεινε πλησίον τῶν γονέων του στήν πόλιν τοῦ Λαυρίου. Μαθητὴς ὢν, σύχναζε στίς ἐκκλησίες καὶ τὰ μοναστήρια καὶ ἀγάπησε τὴν βυζαντινὴ μουσικὴ. Συχνά, κατὰ τίς μεγάλες ἐορτές μέ τό ὀρθόδοξο ἐορτολόγιο, μετέβαινε ἀπό τό Λαύριο στίς Ἐρυθρές γιά νά ψάλλει στήν ἐκκλησίᾳ τοῦ χωριοῦ του, ὅπου μαζεύονταν οἱ γνήσιοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί καὶ τελοῦσαν ἀκολουθίες (δίχως ἱερέα τίς περισσότερες φορές, καθὼς ἦταν ἐλάχιστοι σέ σχέση μέ τίς ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου). Στό Λαύριο ὀλοκλήρωσε τίς γυμνασιακές του σπουδές σέ ἡλικία 18 ἐτῶν (φωτ. 3).

Στή συνέχεια, ἐκπληρώνοντας τὴν ἐπιθυμία τοῦ πατέρα του, ἔδωσε ἐξετάσεις στήν σχολή Εὐελπίδων, γιά νά ἀκολουθήσει σταδιοδρομία στρατιωτικοῦ. Ὅμως τότε ἀκριβῶς, προσεβλήθη ἀπό σοβαρὴ ἀσθένεια, ἡ ὁποία τὸν ὀδήγησε στήν ἀπόφαση νά παραιτηθεῖ τῆς ἰδέας στρατιωτικῶν ἀξιωμάτων. Θεώρησε ὅτι ἡ ἀσθένεια ἦταν θεία ἐπέμβαση ὥστε νά στρατευθεῖ στὸν οὐράνιο Βασιλέα καὶ νά ἀκολουθήσει τὴν ὁδὸ τοῦ Μοναχισμοῦ. Αὕτὴ ἦταν καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ πνευματικοῦ του πατρός, Ἐπισκόπου Βρεσθένης Ματθαίου. Τό ἀκόλουθο χρονικὸ διάστημα παρέμεινε ἀναρρώνοντας καὶ μελετώντας κατ' ἰδίαν στήν οἰκία του, ὅπου καὶ διέτριψε γιά ἄρκετό χρόνο, μεσολαβήσαντος τοῦ Ἀλβανικοῦ πολέμου καὶ τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευ-

θέρωση ἐκάρη μοναχός στήν ἀνδρώα Ἱερά Μονή Εὐαγγελιστρίας Ἀθικίων Κορινθίας ὑπό τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου Καλλίστου Μακρῆ, τοῦ μετέπειτα Μητροπολίτου Κορινθίας. Κατά τήν διάρκεια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἡ Μονή εὐρέθη ἐν μέσῳ πυρῶν τῶν ἀντιμαχομένων πλευρῶν καί διεσώθη ἐκ τοῦ θανάτου ὡς ἐκ θαύματος. Στήν Ἱερά Μονή Ἀγίας Τριάδος Λουτρακίου (στίς 28 καί 29 Ἰουνίου) ἐχειροτονήθη τό 1947 ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Κυκλάδων Γερμανοῦ Διάκονος καί Ἱερέως, ἐνῶ αὐθημερόν ἔλαβε τά ὁφίκια τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καί τῆς πνευματικῆς πατρότητος.

Τό ἐπόμενο χρονικό διάστημα παρέμεινε ἰδιωτεύοντας λόγω ἀσθενείας, ἐξυπηρετῶντας ὁμως ταυτοχρόνως τούς πιστούς Ἑρυθρῶν καί Βιλλίων γιά λίγα ἔτη. Μεγαλόσχημος ἐκάρη στήν Ἱερά Μονή Κοσμοσωτείας τό 1948 ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἀρχιμανδρίτου Θεοκλήτου Δαραδήμα.

Τό 1951-1953 ξεσπᾷ ὁ μέγας διωγμός τῶν

Γ.Ο.Χ. ὑπό τοῦ νεοημερολογίτου Ἀρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος Βλάχου. Οἱ Ἀρχιερεῖς μας ἐξορίσθηκαν. Οἱ ναοί σφραγίσθηκαν καί οἱ ἱερεῖς μας συνελάμβανοντο καί ἀπεσχηματίζοντο διαπομπευόμενοι καί χλευαζόμενοι ἀπό τά ἀστυνομικά ὄργανα. Τήν παραμονή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ 1951 ἐκοιμήθη διωκόμενος ὁ μακαριστός Ἐπίσκοπος Κυκλάδων Γερμανός. Ὁ Σπυρίδων Βλάχος ἀπαγόρευσε τήν ἐκκλησιαστική ταφή του καί, ὡς ἀντάξιος διάδοχος τοῦ Καϊάφα, διέταξε νά φρουρεῖται ἀπό ἀστυνομικούς τό σῶμα τοῦ νεκροῦ στήν κλινική τῆς Ἀγίας Ἑλένης Σεπολίων (ὅπου εἶχε μεταφερθεῖ πνέων τά λοίσθια ἀπό τόν τόπο ὅπου ἦταν «κεκρυμμένος διά τόν φόβον τῶν συγχρόνων Ἰουδαίων»), ὥστε νά ἀποτραπεί τυχόν τέλεση νεκρῶσιμου ἀκολουθίας ἀπό ἱερέα τῶν Γ.Ο.Χ.. Ἀλλιῶς ὁμως οἰκονόμησε ὁ Θεός. Τήν περίοδο ἐκείνη, ὁ νεαρός τότε Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Κιούσης κρυβόταν προσεκτικά γιά νά μή συλληφθεῖ καί ἀποσχηματισθεῖ ἀπό τά ἀστυνομικά ὄργανα, ἐνῶ λειτουργοῦσε σέ ἐξωκκλήσια, ἤ σέ δωμάτια οἰκῶν, τά ὁποῖα οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί εἶχαν μετατρέψει σέ κατακόμβες, μετακινούμενος μόνο νύκτα καί μέ πολλές προφυλάξεις.

Σέ μία τέτοια κατακόμβη τελοῦσε τήν ἀγρυπνία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τό 1951 μαζί μέ τούς αὐταδέλφους καί ἤδη μακαριστούς Ἀρχιμανδρίτες Πέτρο (μετέπειτα Ἐπίσκοπο Ἀστορίας Ἀμερικῆς) καί Νήφωνα Ἀστυφίδη, περίλυποι καί οἱ τρεῖς ἀπό τήν εἶδηση τῆς ἐκδημίας τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Γερμανοῦ, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν λάβει τήν ἱερωσύνη. Ἐνα λευκό πανί μέ καρφίτσωμένες ἐπάνω του χάρτινες εἰκόνες χώριζε τό «ἱερό» ἀπό τό ὑπόλοιπο δωμάτιο. Δύο τραπέζια εἶχαν τόν ρόλο τῆς ἁγίας τραπέζης καί τῆς ἁγίας προθέσεως καί ἐκεῖ λειτουργοῦσαν, ὅταν (στίς 2 μετά τά μεσάνυκτα) ἀκούστηκαν κτυπήματα στήν πόρτα! Εὐτυχῶς δέν ἦταν ἡ Ἀστυνομία. Ἦταν μέλη τῆς ὁργανώσεως Νεολαίας τῶν Γ.Ο.Χ., πού ἀναζητοῦσαν ἱερέα νά ψάλει κρυφά τήν νεκρώσιμο ἀκολουθία τοῦ ἐκλιπόντος Ἱεράρχου, ἀφοῦ εἶχαν πείσει τόν εὐσεβεῖ ἀξιωματικό τῆς φρουρᾶς τοῦ νεκροῦ(!) νά «κάνει τά στραβά μάτια». Τήν ἀγρυπνία συνέχισαν οἱ μακαριστοί πατέρες Πέτρος καί Νήφων, ἐνῶ γιά τήν κηδεῖα τοῦ Ἱεράρχου μετέβη ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος. Ἐνῶ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία πλησίαζε πρὸς τό τέλος ὁ Ἀξιωματικός τῆς ἀστυνομίας, πού παρακολουθοῦσε εὐλαβικά, προειδοποίησε ὅτι πλησίαζε ἡ ὥρα γιά τήν ἀλλαγὴ τῆς

Ἐπιτάφιος καί
Ἑσπερινός τῆς Ἀγά-
πης εἰς τόν Ἱ. Ναό
Ἀγ. Μηνᾶ Βιλλίων
ὑπό τοῦ Ἀρχιμ.
Χρυσόστομου.

Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος εἰς τήν τελετήν
τῶν Ἁγίων Θεοφανείων τό 1950.

Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος ὡς Ἀρχιμανδρίτης
συλλειτουργός τοῦ ἀοιδίου προκατόχου του
Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομου
εἰς τόν Ἱ.Ν. Τιμίου Προδρόμου Λουτουφίου.

Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος εἰς τήν τελετήν
θεμελιώσεως τοῦ παλαιοῦ καθολικοῦ
τῆς Ἱ. Μονῆς Παναχράντου Μεγάρων.

Ὁ Ἀρχιμ.
Χρυσόστο-
μος εἰς τό
περατωθέν
καθολικό
τῆς ὡς ἄνω
Ἱ. Μονῆς.

φρουράς. Πράγματι, ενώ ο ιερέυς με τη συνοδεία του απομακρυνόταν προς τό αυτοκίνητό τους, έγινε αντιληπτός από την νέα αστυνομική φρουρά. Έπακολούθησε καταδίωξή τους από τό αυτοκίνητο της αστυνομίας. Όμως, ο Περικλής, ο έμπειρος οδηγός του ιερέως, οδηγώντας μέσα στους δαιδαλώδεις δρόμους των Αθηνών κατώρθωσε νά διαφύγει καί νά διασώσει από τήν σύλληψη καί τόν αποσχισματισμό τόν τότε Αρχιμανδρίτη Χρυσόστομο.

Τό 1956 διορίσθηκε Έφημέριος του ιστορικού ιεροῦ ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Αθηνῶν καί ανέλα-

βε καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία εἶχε ἀναλάβει τήν διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μας μετά τήν κοίμηση τοῦ αἰμνήστου Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομου. Από τήν θέση αὐτή ἀπέσπασε τήν ἀγάπη καί τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἐφημεριακοῦ ιεροῦ κλήρου, πού ἐκτίμησε τήν ικανότητα καί τήν πολυπείρια τοῦ νεαροῦ τότε Αρχιμανδρίτου, ὁ ὁποῖος ἐψηφίσθη ἀρχικῶς γιά τό Ἀρχιερατικό ἀξίωμα μαζί μέ τούς συμπρεσβύτερους τοῦ Ἀκάκιο Παπᾶ καί Χρυσόστομο Ναολίμη, ἀπό τό σύνολο τοῦ ιερατείου τῆς Ἑλλάδος (τόν ἀριθμό 105), κατά τήν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς Β' Πανελληνίου Συνάξεως Κληρικῶν στίς 10-10-1957. Ταξίδεψε σιδηροδρομικῶς στήν

Γερμανία καί τήν Γαλλία μαζί μέ τόν Ἱερομόναχο Ἀκάκιο Παπᾶ (νῦν Μητροπολίτη Ἀττικῆς καί Διαυλείας) κατ' ἐντολήν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, γιά συνεννοήσεις μέ τούς Ἐπισκόπους τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς Ἀλέξανδρο καί Ἰωάννη (Μαξιμοβίτς) καί Νικάνορα (τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας) μέ σκοπό τήν χειροτονία Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἀπό παραδοσιακοῦς Ἀρχιερεῖς, δίχως ὅμως τότε ἀποτέλεσμα, διότι τούς παρέπεμψαν γιά τό θέμα αὐτό στίς ἀντίστοιχες ἡγεσίες τους στήν Ἀμερική. Ἐργάσθηκε μέ ζήλο, ἕως ὅτου οἱ συνεννοήσεις μέ τούς Ρώσους τῆς διασποράς στήν Ἀμερική ἐπέτυχαν τήν ἐπισκοποποίηση τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Αρχιμανδρίτου Ἀκακίου Παπᾶ καί ἐν συνεχείᾳ τῶν ὑπολοίπων τότε χειροτονηθέντων ἀρχιερέων. Ἀπό τότε ιδιώτευε στήν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσα Ἱερά Μονή Παναχράντου Μεγάρων, ἀλλά κατά καιροῦς καί πάλι προσέφερε τίς ὑπηρεσίες του στήν Ἐκκλησία ὡς Γραμματεὺς.

Γιά τήν ἐργατικότητα, τήν ἀφοσίωση στό καθήκον, τήν ἀπόδοση στό ἐπίπονο ἔργο τῆς γραμ-

ματείας καί τήν σεμνότητα τοῦ ἥθους του, τόν Ἰούλιο τοῦ 1971 ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ἀναλαμβάνοντας συγχρόνως καί τήν ποιμαντορία τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης, ἐργαζόμενος μέ ὅλες του τίς δυνάμεις γιά τήν καλή ὀργάνωση τῆς Ἐπισκοπικῆς του περιοχῆς, μέχρι τό ἔτος 1986, ὅποτε ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Αθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, θέσιν

στήν οποία παρέμενε μέχρι της έκδημίας του, προεδρεύοντας της Ίερᾶς Συνόδου της Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Τό 1990 ἐμηνύθη ἀπό τήν καινοτόμο Ἐκκλησία μέ τήν κατηγορία τῆς ἀντιποίησης ἀρχῆς, πλήν ὅμως Θεοῦ εὐδοκοῦντος ἀθωώθηκε πανηγυρικά.

Κατά τήν εὐδόκιμον ποιμαντορίαν του καθιέρωσε περί τούς εἴκοσι Ἱερούς Ναούς καί ἐχειροτόνησε τριάντα περίπου ἀξιους κληρικούς, ἐπετεύχθη δέ ἡ πολυπόθητη κάθαρση τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἀπό ξένα καί ἐπείσакта στοιχεῖα, τά ὁποῖα εἶχαν εἰσχωρήσει στὸν ἱερό ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ. καί μετὰ πολλῶν

Χειροτονία Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς
κ. Χρυσόστομου, 3-8-99.

ἐμποδίων, ἀφοῦ ἀνανέωσε τό σῶμα τῆς ἱεραρχίας μέ νέες ἐπισκοπικές χειροτονίες κατά τά ἔτη 1998, 1999 καί 2000, ἐπανεφέρε στήν Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. τήν ὁμαλή λειτουργία τοῦ συνοδικοῦ συστήματος. Τό 2004 παρεχωρήθη περιορισμένη αὐτονομία στήν Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς καί ἐγκρίθηκαν κανονισμοί: α) Συνεδριάσεων τῆς Ίερᾶς Συ-

νόδου (2004), β) Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης (2006) καί γ) Ἐκλογῆς Ἀρχιερέων (2009).

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος ἦταν ὁ πρῶτος

Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. ὁ ὁποῖος ἔγινε δεκτός ἀπό τόν Ἀνώτατο Ἀρχοντα τῆς χώρας, τόν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας Κωνσταντῖνο Στεφανόπουλο τήν 8-6-1998, καί ἀξιώθηκε ἀπό τόν Θεό

νά καθαγιασεί μετὰ τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Ἅγιο Μύρο τήν Μεγάλη Πέμπτη τοῦ 2001. Τό ἴδιο ἔτος μέχρι τό 2004 διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ἐπί τῆς Ποιμαντορίας του καταδικάσθηκε συνοδικῶς ἡ Μασωνία καί ὁ Χιλιασμός (1988), ἡ σύγχρονη παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (1998) καί συγκλήθηκε ἡ Δ' Πανελλήνια Σύναξη Κληρικῶν (2003). Μέ εὐλογία τοῦ ιδρύθηκε καί λειτουργεῖ ἀπό τοῦ ἔτους 2001 ἡ Σχολή Κατηχητῶν καί ἐπανασυγκροτήθηκε ἡ πάλαι ποτέ Ἑνωσις Νέων ὑπὸ τήν ἐπωνυμία Νεανικός Ὁρθόδοξος Σύνδεσμος.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁσιακῶ τῷ τρόπῳ τήν Κυριακή 6/19 Σεπτεμβρίου 2010, στίς 13.30, ἀκριβῶς μέ τήν συμπλήρωση 55 ἐτῶν ἀπό τήν έκδημία τοῦ συνωνύμου προκατόχου του (τήν νύκτα τῆς 6ης πρὸς τήν 7η Σεπτεμβρίου 1955), σέ ἡλικία 90 ἐτῶν, διατηρῶντας μέχρι τήν τελευταία στιγμή τήν διαύγεια τοῦ πνεύματος καί ἀξιώθηκε νά τύχει, κατά τήν ἐπίθυμία του, τέλους ἀγαθοῦ.

Ἄς εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία!

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΥΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β΄

Δέκα ημέρες πρίν τήν κοιμήσή του, ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος εἶχε ζητήσει ἀπό τόν συγγενή του Δημήτριο Γραμματικό νά τόν μεταφέρει μέ τό αὐτοκίνητο γιά νά δεῖ τό χωριό του (Ερυθρές Μεγαρίδος) ὅπως χαρακτηριστικά εἶπε «γιά τελευταία φορά». Πῆγε, περιηγήθηκε στούς δρόμους τοῦ χωριοῦ καί συνάντησε συγγενικά του πρόσωπα.

Τρίτη 1/14-9-2010: Μετέβη κατά τήν ἐτήσια συνήθειά του στήν Ἱ. Μ. Ὁσ. Μελετίου, καθώς ἦταν ἡ ἐορτή τοῦ Ἁγίου μέ τό πάτριο ἐορτολόγιο. Κατά τήν ἐπιστροφή πρὸς Μέγαρο ἐπισκέφθηκε τήν Ἱ. Μ. Παναγίας Γοργοϋπηκούου Οἰνός.

Τήν ἴδια ἡμέρα ἡ καρδιολόγος τοῦ αἰοιδίμου Πρωθυεράρχου μας, διέγνωσε ὅτι ἡ καρδιά του ἦταν βεβαρημένη.

Τετάρτη 2/15-9-2010: Μετέβη μέ τόν π. Κύριλλο καί μία Μοναχή σέ παραλιακή περιοχή τῶν Μεγάρων γιά νά διαπιστώσουν ἂν ἦταν κατάλληλη γιά τήν βάπτισή μιᾶς νεοφώτιστης γυναίκας. Ἐπιστρέφοντας στό Μοναστήρι, κατά τήν διαδρομή εἶπε: «Παιδιά μου, οἱ δυνάμεις μου μέ ἐγκαταλείπουν καί ὁ καιρός μου πλησιάζει. Δόξα τῷ Θεῷ ἔζησα, εἶμαι πλήρης ἡμερῶν. Τό μόνο πού ζητῶ εἶναι νά ἔχω τέλος ἀγαθόν καί νά μέ ἀξιῶσῃ ὁ Θεός νά ἔχω καλήν ἀπολογία».

Στό Μοναστήρι εἶπε ἀκόμη καί τά ἐξῆς λόγια τά ὁποῖα κατεγράφησαν ἀπό μία Μοναχή:

«Παιδιά μου, νά ἔχετε καρτερία. Ὅ,τι καί νά σᾶς συμβεῖ στή ζωή σας νά τό ἀντιμετωπίσετε μέ καρτερία. Ἀκόμη καί στήν δική μου περίπτωση, καρτερία θά δείξετε, ἂν πιστεύετε ὅτι θά ξανασυναντηθοῦμε.

Θά δεῖ ὁ Θεός τήν καρτερία σας καί θά σᾶς χαρίσῃ παράδεισο.

Κάθομαι καί σκέφτομαι πῶς ὅλοι οἱ ἅγιοι εἶχαν

μαρτυρικό τέλος. Ἡ κορυφή τῆς ἀγιότητος, ὁ Μέγας Πρόδρομος, πῶς τοῦ ἔκοψαν τήν ἁγία κεφαλὴ ἀπό μία μοιχαλίδα. Ἀλλά τί λέω; Ἀφοῦ ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά σταυρωθεῖ ὁ ἀγαπητός Του Υἱός, ὁ Μονογενής Του, ἐμεῖς τί μποροῦμε νά ποῦμε;».

Πέμπτη 3/16-9-2010: Μετέβη γιά τήν βάπτισή νεοφώτιστης γυναίκας στήν παραλιακή περιοχή τῶν Μεγάρων τήν ὁποία εἶχαν ἐπιλέξει ὡς κατάλληλη τήν προηγούμενη ἡμέρα. Δέν ἔλαβε μέρος στήν βάπτισή, ἀλλά μετέβη γιά νά συμμετάσχει στό χαρμόσυνο γεγονός καί ἐκεῖ αἰσθάνθηκε μεγάλη κα-

τάπτωση. Ὅταν ἐπέστρεψε στό Μοναστήρι εἶπε στίς Μοναχές, σχετικά μέ τίς ἐτοιμασίες τῆς ἐπερχομένης πανηγύρεως τῆς Μονῆς κατά τήν ἐορτή τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου: «Μή βάζετε σημαία, μόνο τίς τρεῖς σημαίες. Μή κάνετε τράπεζα καί ἐτοιμασίες».

Οἱ Μοναχές εἶπαν «Μά ἀφοῦ τά ἔχουμε ἔτοιμα ἱερωντα». «Τέλος πάντων...», ἀπάντησε ὁ Μακαριστός.

Κάλεσε στό τηλέφωνο τόν Γραμματέα τῆς Ἱ. Συνόδου Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μαραθῶνος κ. Φώτιο καί τοῦ εἶπε: «Παίδι μου, εἰδοποίησε τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἡ Σύνοδος (ἡ τακτική Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἡ ὁποία ἦταν προγραμματισμένη νά γίνη τήν Πέμπτη 10/23 Σεπτεμβρίου) νά γίνη στά γραφεῖα καί ὄχι ἐδῶ (σ.σ. στό Μοναστήρι τῆς Ἱ.Μ. Παναχράντου). Δέν θά μπορῶ νά εἶμαι ἐγώ. Οἱ δυνάμεις μου μέ ἐγκαταλείπουν».

Παρασκευή 4/17-9-2010: Ἡ καρδιολόγος τοῦ αἰεμνήστου Ποιμενάρχου μας, μετά τήν ἐξέτασή του, ἐνημέρωσε τήν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου ὅτι «ὁ παπούλης δέν εἶναι καλά. Τί θέλετε, νοσοκομεῖο ἢ μοναστήρι; Πάντως καί στό νοσοκομεῖο δέν θά τοῦ προσφερθεῖ τίποτε παραπάνω ἀπ' ὅ,τι ἐδῶ».

Σέ τηλεφωνική επικοινωνία ό Προκόπιος ό άρτοποός είπε στόν άλησιμόνητο πνευματικό μας πατέρα: «Μακαριώτατε, δέν μπορώ νά φέρω τούς άρτους καί τά γλυκά τής πανηγύρεως τήν Δευτέρα τό απόγευμα. Θά τά φέρω τήν Κυριακή τό απόγευμα». Καί ό μακαριστός άπήντησε: «Εσύ θά έλθεις, έγώ θά είμαι;».

Πάλι σέ άνθρωπο τής Μονής, τόν Κωνσταντίνο Μαζιώτη λεγόμενο είπε «Κωνσταντίνε, μή βάλετε σημαίακία, μόνο τίς τρείς σημαίες, έγώ θά πεθάνω».

Σάββατο 5/18-9-2010 (παραμονή τής έκδημίας του): Ό θεοτίμητος Αρχιεπίσκοπος πήγε στήν λειτουργία τό πρωί καί κοινώνησε τών άχράντων μυστηρίων.

Είπε στους Αρχιερείς Αττικής καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο καί Μαραθώνος κ. Φώτιο πού τόν είχαν έπισκεφθεί τό ίδιο βράδυ: «Εσείς θά κάνετε μόνοι σας τήν πανήγυρη. Έγώ άν θά είμαι έδω (έννοούσε στό κελλί του) θά σās άκούω».

Κυριακή 6/19-9-2010: Δέν μπόρεσε νά σηκωθεί από τό κρεβάτι. Άκουγε τήν άκολουθία από τό παράφωνο.

Μετά τά ψαλτήρια του όρθρου πήγε μία άδελφή καί τόν έρώτησε:

- Πώς είσθε Γέροντα;

- Λίγη δύσπνοια έχω.

Κρατούσε μία εικόνα τής Παναγίας στό στήθος καί έκανε συνεχώς προσευχή. Κλαίγοντας ή Μοναχή είδοποίησε τήν καρδιολόγο νά έλθει. Πρίν έλθει ή γιατρός ζήτησε καί του έφεραν από τό γειτονικό παρεκκλήσιο τών Ταξιάρχων τήν εικόνα του Χριστού. Τήν προσκύνησε, προσευχήθηκε καί είπε νά τήν μεταφέρουν πίσω στή θέση της. Συνέχισε νά προσεύχεται, καί μετά από λίγο ζήτησε νά του ξαναφέρουν τήν ίδια εικόνα. Προσκύνησε καί αφού προσευχήθηκε εκ νέου, είπε νά τήν τοποθετήσουν δίπλα του.

Ήταν ή πρώτη φορά πού δέν σηκώθηκε από τό κρεβάτι τήν ώρα του Εύαγγελίου καί του Χερουβικού τής λειτουργίας. Η καρδιολόγος ήλθε λίγο πρίν τό τέλος τής λειτουργίας καί προσπάθησε νά τόν βοηθήσει. Συμπτωματικά ήταν πλησίον του άλλοι τρείς γιατροί πού βρίσκονταν στό Μοναστήρι καί οι όποιοι επέμεναν νά μεταφερθεί στό νοσοκομείο. Τότε ή άναπνοή του είχε αρχίσει νά έπιβαρύνεται.

Οί Μοναχές, οι όποιες στό μεταξύ, είχαν μαζευτεί γύρω του, όταν είδαν ότι δυσκολευόταν νά άνα-

πνεύσει, μετέβησαν στό παρεκκλήσι γιά νά ψάλλουν τήν παράκληση στήν Γοργοπήκοο. Εύθύς, έπαυσε ή δυσκολία πού είχε στήν άναπνοή ό μακαριστός. Έπειδή οι γιατροί επέμεναν γιά τήν μεταφορά του στό νοσοκομείο, μία Μοναχή τόν έρώτησε: «Γέροντα οι γιατροί έπιμένουν νά πάμε στό νοσοκομείο» καί ή άπάντηση του ήταν, «όχι». Στό παρελθόν ουδέποτε είχε εκφράσει άντίρρηση γιά τήν μεταφορά του σέ νοσοκομείο, όσάκις υπήρχε λόγος.

Όλες οι άδελφές τής Μονής ήταν γύρω του γονατιστές. Ό Αρχιεπίσκοπος προσευχόταν έχοντας τά χέρια σταυρωμένα στό στήθος του καί άρχισε νά λέγει τόν 50ό Ψαλμό μέ χαμηλή φωνή: «Ελέησον με ό Θεός κατά τό μέγα έλεός σου...», αλλά μετά τούς δύο πρώτους στίχους δέν μπορούσε νά συνεχίσει καί ζήτησε από μία άδελφή νά συνεχίσει τήν άπαγγελία του, ένώ ταυτόχρονα σέ μία άλλη Μοναχή είπε νά λέγει τήν ευχή, τό: «Κύριε Ίησού Χριστέ έλέησον τόν δούλον σου».... Μετά από λίγο πήρε τρείς μικρές άναπνοές, έκλεισε τά μάτια του καί παρέδωσε τήν ψυχή του εις χείρας Θεού ζώντος.

Αυτό ήταν τό όσιακό τέλος του άξιωμακαρίστου καί διαπρεπούς Προκαθημένου κυρού Χρυσοστόμου Β΄.

Ήταν 13:30 τής 6/19-9-2010. Ακριβώς 55 έτη μετά τήν έκδημία του όμολογητού προκατόχου του Πρωθιεράρχου Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, ό όποιος έξεδήμησε τήν νύκτα τής 6ης πρós τήν 7η Σεπτεμβρίου του έτους 1955. Η έξόδιος άκολουθία καί τών δύο έψάλη τήν ήμέρα τής έορτής του Γενεθλίου τής Θεοτόκου, τήν όποία ό έκδημήσας Αρχιεπίσκοπος σεβόταν υπερβαλλόντως καί αφιέρωσε πρós τιμήν Της τήν Ίερά Μονή, τής όποίας υπήρξε κτίτωρ.

Πάντοτε έλεγε: «Τέσσερα πράγματα παρακαλώ τόν Κύριό μας: Νά άποβιώσω όρθιος, νά μέ άφήσει ό Θεός στά λογικά μου, νά έχω τήν φωνή μου μέχρι τέλους γιά νά Τόν ύμνώ καί νά μή θάψω δικό μου πνευματικό παιδί». Ό Θεός –τελικώς– έξεπλήρωσε καί τίς τέσσαρες έπιθυμίες του. Κατά τήν τελευταία λειτουργία, στήν όποία προεξήρχε τής έορτής του Αγίου Ίωάννου του Χρυσοστόμου τό 2009 στήν Ίερά Μονή Παναχράντου Μεγάρων, άνάμεσα στά τελευταία λόγια τής όμιλίας του ήταν: «Η χάρις του Θεού νά μās άξιώσει τέλους αγαθοῦ. Αυτή είναι ή μεγαλύτερη ευχή αγαπητοί μου: ΤΕΛΟΣ ΑΓΑΘΟΝ». Πράγματι, ό Θεός τόν άξίωσε νά έχι τέλος αγαθόν. Άς έχουμε τήν ευχή του.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Έν Αθήναις, 6/19 Σεπτεμβρίου 2010

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐν βαθείᾳ θλίψει ἀνακοινώνει τήν εἰς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ μακαριστοῦ Προκαθημένου αὐτῆς, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χρυσοστόμου Β΄, σήμερον Κυριακὴν 6/19 Σεπτεμβρίου 2010 καὶ ὥραν 13.30.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν αὐθημερόν, εἰς τήν Ἱ. Μ. Παναχράντου Μεγάρων, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς, Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας καὶ ὥρισε Τοποτηρητὴν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμον, κωλυομένου τοῦ Σεβ. Ἀντιπροέδρου αὐτῆς λόγῳ ἀσθενείας.

Ἡ σεπτὴ σορὸς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐτέθη εἰς λαϊκὸν προσκύνημα, ἀπὸ τὴν 18.00 τῆς σήμερον εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱ. Μ. Παναχράντου Μεγάρων. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία θὰ ψαλλῇ τὴν Τρίτην 8/21-9-2010 καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν, εἰς τὴν αὐτὴν Ἱεράν Μονήν.

Εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ Αἰωνία.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΚΗΔΕΥΣΕ ΤΟΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟ ΤΗΣ

Αρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυρός Χρυσόστομος Β' ἐτελεύτησε τήν 13:30 τῆς 6/19-9-2010. Πρῶτοι κατέφθασαν οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καί ὀλίγον ἀργότερον ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φῶτιος, καθώς καί ἄλλοι κληρικοί.

Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος εἶχε εἰς μίαν βαλίτσαν ἑτοιματά ρούχα καί τά ἀπλά ἄμφια μέ τά ὅποια ἐπεθύμει νά ἐνταφιασθῇ. Ὑπῆρχε καί εἰς φάκελλος μέ τήν ἐνδειξιν: «Νά ἀνοιχθεῖ εὐθύς μετά τήν ἐκδημίαν μου». Ἐμπεριεῖχε πατρικάς συμβουλὰς πρός τήν ἀδελφότητα καί ἐντολάς διά τόν ἐνταφιασμόν του. Ἐπεθύμη νά ἐνταφιασθῇ ὄχι καθήμενος, καί δίχως μίτραν. Μία μίτρα καί ἓνα ὠμοφόριο ἔπρεπε νά τοποθετηθῇ στόν Ἀρχιερατικόν θρόνον. Στολή εἶχε ἐοικάσει μίαν παλαιάν καί ἀπλήν. Τόπον ταφῆς εἶχε ἐπιλέξει πλησίον τῆς Ἐκκλησίας πρός τήν βόρειον πλευράν.

Οἱ παρόντες Ἀρχιερεῖς καί οἱ κληρικοί ἐσεβάσθησαν πλήρως τās ἐπιθυμίας τοῦ ἐκλιπόντος καί ἡτοίμασαν τό σῶμα κατά τὰ παραγγελθέντα τοποθετήσαντες τοῦτο εἰς τό μέσον τοῦ καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου, εἰς λαϊκόν προσκύνημα. Ἐν τῷ μεταξύ ἄρχισε νά συρρέει πλῆθος κόσμου, ἐνῶ οἱ Ἱερεῖς ἐναλλασσόμενοι ἀνεγίνωσκον τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον.

Προσελθόντων καί τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων, συνῆλθεν ἐκτάκτως ἡ Ἱερά Σύνοδος διά νά ὀρίσῃ Τοποτηρητήν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου καί νά ρυθμίσῃ τά τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας. Καθήκοντα Τοποτηρητοῦ ἀνέλαβεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος, κωλυομένου τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς Σεβασμιωτάτου Μητρο-

πολίτου Ἀττικῆς καί Διαλείας κ. Ἀκακίου, λόγω ἀσθενείας.

Τήν Δευτέραν 7/20 Σεπτεμβρίου εἰς τό καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου ἐτελέσθη Ἀρχιερατική θεία λειτουργία ὑπό τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου. Χιλιάδες κόσμου συνέρρευσαν διά νά ἀσπασθοῦν τήν χεῖρα τοῦ ἐκδημήσαντος Ἀρχιεπισκόπου καί νά διαπιστώσουν τήν εὐλυγισίαν τοῦ

σώματος, ἡ ὁποία διετηρήθη ἀπό τήν πρώτην στιγμήν τῆς ἐκδημίας αὐτοῦ μέχρι καί τόν ἐνταφιασμόν.

Αἱ καμπάναι τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκρούοντο πενθίμως καί αἱ σημαῖαι εἰς τά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί εἰς τούς Ναούς ἀνηρτήθησαν μεσίστιοι.

Τό ἑσπέρας, εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, τῇ συμμετοχῇ τῶν τιμίων Ἱεραρχῶν Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου

καί Μαραθῶνος κ. Φωτίου. Ἡ ἀκολουθία ἦτο λίαν συγκινητική, διότι διά πρώτην φοράν εἰς τούς τοίχους τοῦ καθολικοῦ δέν ἠντήχει ἡ μελωδική φωνή τοῦ μεταστάντος Ἀρχιεπισκόπου μας, ἀλλά τό σεπτό του σκῆνωμα ἔκειτο ἄπνουν εἰς τό μέσον τῶν Πρεσβυτέρων καί τῶν Ἐπισκόπων. Πρός τό τέλος τῆς ἀκολουθίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὅστις ὑπῆρξε καί Πρωτοσύγκελλος τοῦ κοιμηθέντος Πρωθιεράρχου, ἐκήρυξε καταλλήλως τόν θεῖον λόγον.

Μετά τόν Ἑσπερινόν, ὅπως καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, οἱ Ἱερεῖς ἀνεγίνωσκον τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον. Ἀργότερον αἱ Μονάζουσai μέχρι τῆς πρωΐας ἀνεγίνωσκον τό ἱερόν ψαλτήριον.

Τὴν Τρίτην 8/21 Σεπτεμβρίου εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Θ. Λειτουργίαν, ἔλαβον μέρος οἱ αὐτοὶ ἀρχιερεῖς καὶ πλείας ἱερέων. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος. Εἰς τὴν ἐπιμνημόσυ-

νον δέησιν, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εὐθὺς μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, προεξῆρχεν ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος, ὁ ὁποῖος ὠμίλησε καταλλήλως.

Τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἔπαυσε τὸ λαϊκὸν προσκήνυμα καὶ ἤρχισεν ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Τοποτηρητοῦ καὶ τῇ συμμετοχῇ ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. ἐν Ἑλλάδι, καθὼς καὶ περίπου μία ἑκατοντάς ἱερέων οὐ μόνον ἐξ Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, οἱ πλείστοι τῶν ὁποίων ἔλαβον μέρος εἰς αὐτήν. Παρίστατο δέ ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου, καθὼς καὶ ἀντιπροσωπεῖα Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν, πλήθος Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν καθὼς καὶ χιλιάδες πιστῶν, οἱ ὁποῖοι κατέκλυσαν τὴν Ἱεράν Μονήν. Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν παρέμεινεν μόνον ὁ Ἱερός Κλήρος, αἱ Μοναχαὶ τῆς ἀδελφότητος καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν, ἐνῶ οἱ

λοιποὶ ἠκροῶντο τὴν ἀκολουθίαν ἀπὸ τῶν μεγάλων.

Πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, ὁ καὶ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὠμίλησε καταλλήλως διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος, καθὼς καὶ διὰ τὰ εὐλογημένα τέλη αὐτοῦ.

Ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ὠμίλησεν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Χριστόδουλος Καραῖσκος, ἐνῶ μία Μοναχὴ ἐκ τῆς ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου ἀπηύθυνε τὸ ὕστατον χαῖρε. Χαιρετισμοὺς καὶ ψηφίσματα ἀνέγνωσαν ἐκπρόσωποι:

1. Τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.

2. Τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου τὸ μέλος τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς δις Εὐσεβία Σφακιανάκη.

3. Τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος τῶν Γ.Ο.Χ., ὁ Γραμματεὺς αὐτῆς κ. Ζήσης Τσιότρας

4. Τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος τῶν Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης, τό μέλος τοῦ Δ.Σ. κ. Ἐμμανουήλ Μάνος.

5. Τοῦ Γηροκομείου «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» ἡ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ κ. Χρυσούλη Μιχελάκου.

Μετὰ τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν, ἦσαν τό σῶμα τοῦ κεκοιμημένου Πρωθιεράρχου ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντες (φωτ. 1) καί ἐν πομπῇ, προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Μάνδρας Ἀττικῆς (φωτ. 2), τῶν ἐξαπτερύγων (φωτ. 3), τοῦ χοροῦ τῶν Ἱεροσαλτῶν, τῶν Ἱερέων (φωτ. 4) καί τῶν Ἀρχιερέων (φωτ. 5), καί ἀκολουθοῦντος τοῦ λαοῦ (φωτ. 6) ἐπορεύθησαν πρὸς τό σημεῖον τοῦ ἐνταφιασμοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ καθολικοῦ, πρὸς τὴν βόρειον πλευράν (φωτ. 7). Ἐκεῖ ἐτέθη τό σῶμα εἰς τὸν εὐπρεπισμένον τάφον, τῆς φιλαρμονικῆς παιανίζουσας τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον τῆς Πατρίδος μας. Στεφάνους ἀπέστειλον, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Θεόδωρος Πάγκαλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης κ.ἄ. Παρόντες (φωτ. 8) εἰς τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν ἦσαν: οἱ Βουλευταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου κ.κ. Καντερές, Νεράντζης καὶ Μπούρας, Οἱ Δήμαρχοι Μεγαρέων κ. Δημ. Στρατιώτης, Βιλλίων κ. Παναγιώτης Ρούσης, Μάνδρας κ. Ἰωάννα Κριεκούκη, Ἀσπροπύργου κ. Νικόλαος Μελετίου, οἱ πρώην Δήμαρχοι: Βιλλίων κ. Κωνσταντῖνος Μακρυνώρης, Ἐρυθρῶν κ. Παναγιώτης Μπεθάνης, Ἀσπροπύργου κ. Γεώργιος Λιάκος, Ἡ Ἀντινομάρχης Δ. Ἀττικῆς, Ἀντιδήμαρχοι, Νομαρχιακοὶ καὶ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι τῆς περιοχῆς καὶ ἐκπρόσωποι φορέων. Συλλυπητήρια ἀπέστειλον, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διάφοροι ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πολιτικοὶ παράγοντες.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. ἐκήδευσεν τιμῶσα –κατά

τό δυνατόν- τό σώμα τοῦ εὐκλεοῦς Πρωθιεράρχου της. Πεπείσμεθα, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ κατετάγη μετὰ τῶν ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν, ὁμοῦ μετὰ τῶν μακαριστῶν πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου καί τοῦ Μητροπολίτου τῶν Ῥώσων τῆς Διασποράς Φιλαρέτου καί τῶν λοιπῶν προαπελθόντων ἀγωνιστῶν ὑπέρ τῆς πατρώας πίστεως.

«Τόν καλόν ἀγῶνα ἠγωνίσατο, τόν δρόμον τέτελεκε, τήν πίστιν τετήρηκε· λοιπόν ἀπόκειται αὐτῷ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος» (Πρβλ. Β' Τιμ. Δ' 7).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζει τās θερμάς εὐχαριστίας αὐτῆς σέ ὅλους ὅσοι συμμετείχον εἰς τό πένθος ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ αἰοδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος τῶν Γ.Ο.Χ. κυροῦ Χρυσοστόμου Β'.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ – ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

**Ἐπικήδειος εἰς τόν ἀποδημήσαντα
Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομον
τοῦ Τοποτηρητοῦ
τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου
Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης
κ. Μαξίμου**

Αείμνηστε Πατέρα καί ἀδελφέ ἐν Κυρίῳ ἀρχιεράρχα Χρυσόστομε, ἐμεῖς αὐτήν τήν τόσο κρίσιμη ὥρα μέ βαρυναλοῦσα τήν καρδιά καί τρεμάμενη τήν φωνή βρισκόμαστε ἐνώπιον τῆς θείας σοροῦ σας γιά τόν τελευταῖο ἀσπασμό, γιά τό ἀποχαιρετιστήριο σάλπισμα τῆς ἀγνῆς καί καθαρῆς ψυχῆς σας!

Σᾶς παραδίδουμε στά χέρια τοῦ Ἀκτίστου Δημιουργοῦ Πατέρα καί παντοδυνάμου Θεοῦ, γιά τήν αἰώνια ἀνάπαυσή σας!

Εἶναι πολύ δύσκολο γιά μᾶς ὅπου αὐτή τήν τόσο κρίσιμη ὥρα, καλούμεθα νά σᾶς χαιρετίσουμε γιά τελευταία φορά. Ὅμως ἡ ἐλπίδα τῆς Κοινῆς Ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν μᾶς ἐνισχύει καί μᾶς κρατεῖ πλησίον σας μέ τρεμάμενα χεῖλη καί γόνατα! Ἀσφαλῶς γνωρίζουμε τοὺς ἀγῶνες, τήν πικρία, τήν λύπη, τοὺς διωγμούς, τίς ἀποδοκιμασίες καί τά πολλά ἄλλα ἀβάστακτα δεινά, τά ὅποια ἐβαστάσατε μέ ἀνδρεία καί γενναιότητα, χάριν τοῦ πολυτιμήτου θησαυροῦ τῆς Αἰώνιας Ἀγίας Ὁρθοδοξίας.

Αὐτήν τήν τόσο δύσκολη ὥρα, μᾶς εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νά περιγράψουμε καί νά ἀναφερθοῦμε στά ἐπιμέρους γεγονότα, τά ὅποια ἀντιμετωπίσατε καί τίς δύσκολες καταστάσεις, πού ἐφέρατε ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ψυχῆς σας!

Υπῆρξατε ὁ ἄγρυπνος ὀφθαλμός ὅπου τά ἐδώσατε ὅλα χάριν τῆς εὐσεβοῦς πίστεώς μας, πίστεως αἱματοβαμμένης μέ τά αἵματα τῶν ἐκατομμυρίων ἀγίων Μαρτύρων καί ποτισμένης μέ τοὺς ἰδρώτες τῶν Ἱεραρχῶν καί ὅλων τῶν Ἀγίων τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας!...

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἤδη ἀναπαύεσθε στοὺς Αἰώνιους Κόλπους τῆς Οὐράνιας Βασιλείας τοῦ Ἀκτίστου Θεοῦ ἡμῶν!

Εὐχεσθε στό ἐπουράνιο θυσιαστήριο καί γιά μᾶς καί γιά τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς ἁσπιλης Ἐκκλησίας καί γιά μᾶς ἰδιαίτερως ὅσον θά ζοῦμε ἐδῶ στήν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος καί μέχρις ὅτου μέ τῇ Θεῇ Χάρι καί τό Ἄπειρο Θεῖο Ἐλεος ἔλθουμε κοντά σας κοντά στόν πνευματικό πατέρα μας! Αἰώνια ᾶς εἶναι ἡ μνήμη σας! Ὅμως θά γνωρίζετε πολύ καλά ὅτι εἴμαστε μαζί μέ τά τέκνα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ Ἱεράρχαι καί τό πλήρωμα τῆς Ὁρθοδοξίας!

Ἐπικήδειος Σεβ. Ἀρχιγραμματέως Μητροπολίτου Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλινίκου

Σεβασμιώτατε Τοποτηρητά,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς
Παν/τοι, Αἰδ/τοι ἱερεῖς
Σεπτῇ τῶν μοναστῶν χορεία
Περιούσιε λαέ τοῦ Κυρίου.

Η ἐκπλήρωσις τοῦ κοινοῦ χρέους τῶν ἀνθρώπων συνεκάλεσεν σήμερον πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ Ἱερᾷ καί Σεβασμῷ ταύτῃ Μονῇ. Τί τό τελούμενον σήμερον; τίς ἡ βαρυπενθοῦσα ὁμήγυρις; καί πάλιν «φωνή ἐν Ραμᾷ» καί πάλιν «θρήνος καί κλαυθμός καί ὄδυρμός πολὺς» (Ματθ. β'. 18). Ἱερός κληρὸς καί εὐσεβὴς λαὸς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν συνηθροίσθησαν σήμερον ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ διὰ νά προπέμψουν τόν πνευματικὸν τοὺς ἡγέτην, τόν πολυαγαπητόν πατέρα ὄλων. Θρήνοι εἰλικρινεῖς, δάκρυα θερμά καί ἱερά συγκίνησις, διακατέχουν ὅλους τοὺς πιστοὺς πού προσῆλθον σήμερον ἐνταῦθα, διὰ νά ἀποτίσουν τόν ὕστατον χαιρετισμόν εἰς τόν πολυσέβαστον καί πολυφίλητον Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομον τόν Β'.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ γενναῖος, ὁ συνετός ὀπλίτης τῆς παρατάξεως Κυρίου, ὁ σοφὸς πηδालιοῦχος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ πρᾶος, ὁ ζηλωτὴς τῶν πατρῶν, πλήρης ἡμερῶν, θεαρέστως διαδραμῶν τὸν ἐπίγειον βίον του, νικηφόρος, ἐγκατέλειπεν τὴν πρόσκαιρον σκηνὴν τοῦ ματαίου τούτου κόσμου, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ δικαιοτάτου Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸν ὅποιον ἐκ νεότητός του ἀφιερῶθη, ἠγάπησεν, καί πιστῶς ὑπηρετήσεν ὅλη ψυχὴ τε καί καρδίᾳ, αὐτόν τὸν ὅποιον εἰλικρινῶς καί ἐγκαρδίως ἐπόθει, κράζων νυχθημερόν ἐν ταῖς προσευχαῖς του «ἄνες με, ἵνα ἀναψύξω». Φεύγει λοιπὸν ὁ σεπτὸς Πρωθυεράρχης, ἀπὸ τὸν μάταιον αὐτόν κόσμον, μετὰ ἀπὸ πολλοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἀνοθεύτου Γνησίας Ὁρθοδόξου Πίστεως. Μετὰ ἀπὸ πολλὰς δοκιμασίας πού ὑπέστη ὑπὸ πολλῶν ψευδαδέλφων, ἐγκαταλείπει τὸν πρόσκαιρον βίον μετὰ τὴν ἀγωνίαν διὰ τό

μέλλον τῆς καταμαστιζομένης, ὑπὸ πολλῶν καί ποικίλων ἐχθρῶν, Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας!

Ἄς ἴδωμεν ἐν συντομίᾳ λίγα σημεῖα ἐκ τοῦ βίου του. Ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος, κατὰ κόσμον Ἀθανάσιος Κιούσης, υἱὸς τῶν εὐλαβεστάτων Κωνσταντίνου καί Σύρμω, ἐγεννήθη τὴν 10ην Αὐγούστου 1920 εἰς Ἐρυθρὲς Μεγαρίδος. Μετέβη μετὰ τῶν γονέων του, λόγῳ ἐργασίας τοῦ πατρός του, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Λαυρίου, ὅπου καί ὁλοκλήρωσε τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς του εἰς τὸ Λαύριον, καθ' ὅλας τὰς μεγάλας ἐορτὰς τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὀρθόδοξον ἐορτολόγιον, ἐπέστρεφε εἰς τὸ χωρίον καταγωγῆς του τὰς Ἐρυθρὰς διὰ νά ψάλλει εἰς τὸν ἐκεῖ ναόν τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος, προκειμένου νά ἐνισχύσῃ τοὺς συγχωριανοὺς του οἱ ὅποιοι τελοῦσαν τὰς ἱεράς ἀκολουθίας τίς περισσότερες φορές ἄνευ ἱερέως. Τοῦτο, διότι ἀφ' ἑνὸς ἦτο περίοδος διωγμοῦ ὑπὸ τῶν κακοδόξων, ἀφ' ἑτέρου διότι οἱ Ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἦσαν ἐλάχιστοι, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐξυπηρετοῦν ἐκ περιτροπῆς τὰ διάφορα παραρτήματα. Ὁλοκληρώσας τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς του καί ἐκπληρῶν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πατρός του Κωνσταντίνου, προετοιμάσθη διὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς σχολῆς Εὐελπίδων. «Ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων ἄλλα δέ Θεός κελεύει». Ὁ Θεός ὁ ὅποιος ἐβλεπε τὸν ἐνθερμον ζῆλον του διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, παρεχώρησεν νά ἀσθενήσῃ καί τοιούτοτρόπως ἀπεφεύχθῃ ἡ εἰσαγωγή του εἰς τὴν σχολὴν Εὐελπίδων. Ὁ Θεός τὸν προώρισεν ὡς Εὐελπιν τοῦ Ἱεροῦ κλήρου τῆς Ὁρθοδοξίας. Τῇ προτροπῇ καί τοῦ πνευματικοῦ του, ἀειμνήστου

ἐπισκόπου Βρεσθένης Ματθαίου, ἀπεφάσισεν νά ἀκολουθήσῃ τήν μοναχικήν πολιτείαν. Ἀρχικῶς, ἐκάρη μοναχός εἰς τήν Ἱεράν Ἀνδρώαν Μονήν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, εἰς τήν θέσιν Μπογδάνι παρά τό χωρίον Ἀθίκια εἰς Κορινθίαν, ὑπό τοῦ τότε Ἱερομονάχου Καλλίστου Μακρῆ (†1986) μετέπειτα Μητροπολίτου Κορινθίας. Μετά τό πέρας τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τό ἔτος 1947 ἐχειροτονήθη Διάκονος καί Πρεσβύτερος ὑπό τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου τῶν Γ.Ο.Χ. Κυκλάδων Γερμανοῦ Βαρυκοπούλου (†1951). Τό ἐπόμενον ἔτος 1948, ἔλαβε τό Μέγα Ἀγγελικόν Σχήμα τῶν Μοναχῶν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Κοσμοσωτείας Κρυονερίου Ἀττικῆς, ὑπό τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμανδρίτου Θεοκλήτου Δαραδήμα. Κατά τήν διάρκειαν τοῦ «μεγάλου» διωγμοῦ τῶν Γ.Ο.Χ. ὑπό τοῦ τότε Κρατικοῦ «Ἀρχιεπισκόπου» Σπυρίδωνος Βλάχου τῇ βοήθειά τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, οἱ Ἱεροί Ναοί τῶν Γ.Ο.Χ. ἐσφραγίσθησαν. Οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξορίσθησαν καί ὅσοι ἐκ τῶν ἱερέων ἐτόλμουν νά κυκλοφοροῦν, στήν προσπάθειά των νά ἐξυπηρετήσουν καί νά ἐνθαρρύνουν τό πλήρωμα τῶν Γ.Ο.Χ. συνελαμβάνοντο καί ἀπεσχηματίζοντο βιαίως, διαπομπευόμενοι, χλευαζόμενοι καί ἐγκλειόμενοι εἰς τάς φυλακάς, μετ' ὀλίγον δέ ἐξετοπίζοντο εἰς Ἅγιον Ὄρος. Ὁ τότε νεαρός Ἱερομόναχος Χρυσόστομος δέν ἦτο δυνατόν νά ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν. Διά νά ἀποφύγῃ τίς συνέπειες τοῦ διωγμοῦ, ἐκρύπτετο προσεκτικῶς, οὕτως ὥστε νά δύναται νά ἐξυπηρετῇ τούς πιστούς Γ.Ο.Χ. σέ διάφορα ἐξωκκλήσια ἢ δωμάτια οἰκιῶν πού οἱ πιστοί εἶχαν μετατρέψῃ σέ σύγχρονες κατακόμβες. Εἰς μίαν τοιαύτην κατακόμβην, ἐτέλει τήν λειτουργίαν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μετά τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Πέτρου Ἀστυφίδη (μετέπειτα Μητροπολίτου Ἀστορίας Ἀμερικῆς). Ἐκεῖ ἐπληροφορήθησαν τήν ἐκδημίαν τοῦ Μητροπολίτου Κυκλάδων Γερμανοῦ Βαρυκοπούλου. Ταυτόχρονα, ἐπληροφορήθησαν καί τά μέτρα περιφρουρήσεως τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ, πού εἶχαν ληφθεῖ μέ ἐντολήν τοῦ Σπυρίδωνος Βλάχου. Κατά τήν διάρκειαν τῆς ἀγρυπνίας, ἦλθαν ὀρισμένα μέλη τῆς νεολαίας τῶν Γ.Ο.Χ., καί ἐζήτησαν ἀπό τόν π. Χρυσόστομο νά τόν μεταφέρουν ἐν κρυπτῷ εἰς τήν κλινικήν «Ἁγία Ἑλένη» εἰς τά Σεπόλια ὅπου σέ συνεννόησιν μετά τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπικεφαλῆς τῶν χωροφυλάκων πού φρουροῦσαν τό λείψανον τοῦ Σεπτοῦ Ἱεράρχου, θά ἐδιάβαζαν τήν νεκρώσιμον ἀκο-

λουθίαν, ἐνῷ μέ μέτρα προφυλάξεως θά τόν μετέφεραν καί πάλιν εἰς τήν κρύπτην του. Ὅπερ καί ἐγένετο. Εἰς πείσμα τοῦ διώκτου Σπυρίδωνος Βλάχου, ἔστω καί ὑπό συνθήκας τρομοκρατίας, ἀνεγνώσθη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ὑπό τοῦ τότε πατρός Χρυσοστόμου ὁ ὁποῖος μέ θαῦμα τῆς Παναγίας διεσώθη ἀπό τήν σύλληψιν καί τόν ἀποσχηματισμόν. Μετά τήν κοίμησιν τοῦ τελευταίου Ἀρχιερέως τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, τοῦ Μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου Καβουρίδου, μέ κοινήν ἀπόφασιν ὅλων τῶν τότε ἱερέων συνεκροτήθη Ἐκκλησιαστική Ἐπιτροπή, μέ σκοπό τήν προώθησιν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος καί τήν ἐξεύρεσιν ὀρθοδόξων ἀρχιερέων διά τήν χειροτονίαν Ἑλλήνων Ἐπισκόπων. Γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ἐξελέξῃ ὁ ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Κιούσης. Μετά ἀπό πολλές δυσκολίες ἐταξίδευσαν μετά τοῦ Ἱερομονάχου Ἀκακίου Παπᾶ (νῦν Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας) εἰς τήν Εὐρώπην (Γαλλίαν καί Γερμανίαν) πρός συνάντησιν καί συνεννόησιν μετά τῶν Ρώσων Ἀρχιερέων τῆς Διασποράς Ἀλέξανδρον καί Ἰωάννην. Ἡ προσπάθειά τους αὐτή ἀπέβη ἐπὶ ματαίῳ, διότι οἱ Ρῶσοι Ἀρχιερεῖς παρέπεμψαν τό ὅλο ζήτημα εἰς τόν Μητροπολίτην Ἀναστάσιον εἰς Ἀμερικὴν. Κατά τήν διάρκειαν τῆς συγκληθείσης Β' Πανελληνίου Συνάξεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἐψηφίσθη ὁμοῦ μετά τῶν τότε Ἀρχιμανδριτῶν α) Ἀκακίου Παπᾶ (μετέπειτα Ἐπίσκοπον Ταλαντίου καί ἐν συνεχείᾳ Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Γ.Ο.Χ.) καί β) Χρυσοστόμου Νασιλίμη (μετέπειτα Μητροπολίτου Μαγνησίας). «Ἐλθόντος τοῦ πληρώματος τοῦ χρόνου», τό ἔτος 1971, ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί διεποίμανεν αὐτήν ἕως τοῦ ἔτους 1986, ὁπότε καί ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. Κατά τήν διάρκειαν τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς του ποιμαντορίας ἠγωνίσθη μέ ὅλας του τάς δυνάμεις διά τήν ἀποκατάστασιν τῆς κανονικῆς τάξεως, τήν κάθαρσιν τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τήν ἀναπλήρωσιν τοῦ σώματος τῆς ἱεραρχίας μέ νέας χειροτονίας Ἀρχιερέων κατά τά ἔτη 1998, 1999 καί 2000. Εἰς τήν προσπάθειάν του διά τήν προώθησιν τῶν ζητημάτων τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος, συνοδεῖα συνεργατῶν του Ἀρχιερέων, ἐγένετο δις δεκτός τό ἔτος 1998 καί εἶχεν συνομιλίας μετά τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Μέχρι τῆς κοιμήσεώς του, τήν 6/19ην Σεπτεμβρίου 2010, διετῆρει πλήρως διαύγειαν πνεύματος καί ἐπελαμβάνετο τῶν ζητημάτων τοῦ Ἱεροῦ

Αγώνος καί σέ συνεργασία μετά τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διεκπεραίωνε αὐτά.

Ὡς γενναῖος ἀγωνιστής τοῦ Χριστοῦ δέν ἐφοβεῖτο τόν θάνατον, οὔτε δι' ἄλλο ἐλυπεῖτο εἰς τās τελευταίας αὐτοῦ ἡμέρας. Μόνη του ἀγωνία ἦτο ἡ δυσχερής κατάστασις τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς ὁποίας τήν εἰρήνην καί πρόοδον ἤνχετο νυχθημερόν.

Πληροφορηθεῖς παρά Θεοῦ διὰ τήν ἀναχώρησίν του ἐκ τοῦ ματαίου τούτου κόσμου, προετοίμασεν τήν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς λέγοντάς τους ὅτι «ἐφέτος δέν θά κάνετε πανήγυριν, νά μήν στολίσετε, διότι ἐγώ θά φύγω!» Καί ὄντως ἀφοῦ ἠσθάνθη ὀλίγον περισσοτέραν ἀδιαθεσίαν, τήν Κυριακήν παρηκολούθη τήν θείαν λειτουργίαν ἀπό τοῦ κελλίου του. Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ἔχων τās ἀδελφάς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς κύκλω αὐτοῦ, ἤρχισε νά λέγῃ χαμηλοφώνως τούς πρώτους στίχους ἀπό τόν Πεντηκοστόν Ψαλμόν: «Ελέησόν με ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου...», καί μή δυνάμενος νά συνεχίσῃ ἀνέθεσεν εἰς μίαν Μοναχήν τήν συνέχειαν, ἐνῶ εἰς μίαν ἄλλην εἶπε νά λέγῃ τήν εὐχήν: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον τόν δοῦλον σου». Μετ' ὀλίγον παρέδωσεν τήν ψυχήν του εἰς χεῖρας τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Τοιοῦτος, ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὑπῆρξεν ὁ σεπτὸς πρωθιεράρχης ἡμῶν τοῦ ὁποίου τόν προσωρινόν ἀποχωρισμόν θρηνοῦμεν, καί καθ' ὅσον χρόνον θά ζῶμεν, εἰσέτι θά θρηνώμεν. Ναί σεπτέ ποιμενάρχα, ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ πού ἀναχωρεῖς διὰ τούς οὐρανούς καταλείποντας ἡμᾶς ὀρφανούς ἐπὶ τῆς γῆς, σέ παρακαλοῦμεν μή μᾶς ἐγκαταλείπῃς ὀρφανούς εἰς τούς οὐρανούς.

Ἡμεῖς ὑποσχόμεθα, ὅτι ἡ μνήμη σου εἰς ἡμᾶς, τό ποιμνίόν σου, θά εἶναι πάντα σεβαστή. Ὅσάκις θά εἰσερχώμεθα εἰς τούς ἱερούς ναούς καί θά ἀντικρίζωμεν τόν θρόνον σου, νοερῶς θά βλέπωμε καί σέ, μέ ὑψωμένην τήν δεξιά σου χεῖρα, νά μᾶς εὐλογεῖς.

Δεήθητι, Πάτερ καί Δέσποτα, μεθ' ὅλων τῶν ἀειμνήστων συνιεραρχῶν σου εἰς τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν, νά σκέπῃ, νά εἰρηνεύῃ τήν Ἐκκλησίαν καί νά ἀναδείξῃ διάδοχόν σου τόν δυνατόν καί χρήσιμον, ἡγούμενον καί φύλακα Αὐτῆς!

Μνήσθητι, ὦ σεβαστέ ποιμενάρχα ἡμῶν αἰτούμενος ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, καί αἰωνίου βασιλείας τήν ἀπόλαυσιν! Ἀμήν!

Ψήφισμα τοῦ Σωματείου Γενικόν Ταμεῖον Ἐκκλησίας Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τήν 7ην / 20ην Σεπτεμβρίου 2010 συνήλθεν ἐκτάκτως τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Σωματείου Γενικόν Ταμεῖον Ἐκκλησίας Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς εἰς Κύριον μετάστασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χρυσόστομου Β', τό ὁποῖον ἀποφάσισε ὁμόφωνα τά κάτωθι:

1. Ἄπαν τό Διοικητικό Συμβούλιο νά συμμετάσχῃ εἰς τήν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, ἥτις θά ψαλῇ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναχράντου ἐν Μεγάροις Ἀττικῆς.

2. Νά ἀναρτηθῇ ἡ φωτογραφία τοῦ μεταστάντος ἐν τοῖς γραφείοις εἰς τήν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Νά ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία, ἄχρι τῆς ἐκλογῆς νέου Ἀρχιεπισκόπου, ἐν τοῖς γραφείοις καθῶς ἐπίσης καί εἰς τούς Ἱερούς Ναούς ιδιοκτησίας τοῦ Σωματείου.

4. Νά ἐκδοθῇ τό ἐπόμενο φύλλο τοῦ περιοδικοῦ ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ἀφιερωμένο εἰς τόν μεταστάντα Ἀρχιεπίσκοπο κυρό Χρυσόστομο.

5. Νά ἀφιερωθῇ ὁ ἡμεροδείκτης (ἐγκόλλιο) ἔτους 2011 εἰς τόν μεταστάντα.

6. Νά ἐπιδοθῇ τό παρόν εἰς τόν Σεβασμιώτατον Τοποτηρητήν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί εἰς τήν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου εἰς Μέγαρα Ἀττικῆς.

7. Νά δημοσιευθῇ τό παρόν εἰς τόν Ἡμερήσιον Τύπον.

8. Ἐντέλλονται οἱ Ἱερεῖς οἱ ἐφημερεύοντες εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ἰδιοκτησίας τοῦ Σωματείου τὴν μνημόνευσιν τοῦ μεταστάντος κυροῦ Χρυσοστόμου Β΄.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

† Ὁ Ἀττικῆς & Βοιωτίας

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Χαιρετισμός Νε.Ο.Σ.

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς! Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς! Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί!

Εἶναι μεγάλη ἡ ὁδύνη, ὅλων ἡμῶν πού εἴχαμε τὴν εὐλογία νά τόν γνωρίσουμε καλύτερα καὶ νά ἀκοῦμε συχνά τίς πατρικές συμβουλές του. Εἶναι στιγμές δύσκολες νά ἐκφράσεις μέ λόγια τόν πόνο καὶ τό κενό πού νοιώθεις ἀπό μία τόσο σημαντική ἀπώλεια γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας. Θά μᾶς μείνει ἀνεξίτηλα χαραγμένο στή μνήμη μας, τό πατρικό του ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν νεότητά.

Κάθε φορά πού ἀνταμώνουμε, ρώταγε πάντα μέ ἐνδιαφέρον, γιὰ τίς δραστηριότητες τῆς Νεολαίας τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἐλυπήτο πού τό γηραλέο τοῦ σώμα, σάν δεσμοκτήριο, δέν ἐπέτρεπε στήν νεανική πάντα ψυχή του, νά βρίσκεται κοντά μας.

Ἄς μὴ μᾶς φαίνεται παράδοξο. Οὐδέποτε εἴχαμε τὴν ἐντύπωση ὅτι συνομιλούσαμε μέ ἕναν ἀποκαμωμένο γέροντα, ἀλλά μέ ἕνα νεανικό πνεῦμα, ἐγκλωβισμένο στό γηραλέο αὐτό σῶμα πού κη-

δεύουμε σήμερα. Ἕνα πνεῦμα ζωηρό. Γεμάτο ἀγάπη ἀλλά κι ἀγωνία γιὰ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας. Ἵσως λίγοι νά τό γνωρίζουν, ἀλλά ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἐκκλησία ἦταν πάνω ἀπὸ τὰ πρόσωπα. Ἦταν πάνω ἀπ' ὅλους καὶ ὅλα. Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ ἐνότητά της ἦταν ἡ πρώτη καὶ μεγάλη του ἔγνοια. Γι' αὐτὴν μᾶς μιλοῦσε. Αὐτὴν μᾶς προέτρεπε νά στηρίξουμε μέ ὅσες δυνάμεις ἔχουμε. Αὐτὴν ὑπηρετήσε μέ ζήλο, αὐταπάρνηση καὶ θερμὴ πίστη ἀπὸ τὰ νεανικά του χρόνια μέχρι τὴν τελευταία του πνοή.

Ἀποχαιρετοῦμε σήμερα ἀγαπητοὶ ἀδελφοί τὴν ζωντανή ἱστορία τῆς Ἀληθινῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ τὴν αἴσθηση ὅτι μείναμε ὀρφανοί.

Πολυσέβαστε πνευματικὴ πατέρα μας! Μακαριστὲ Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν!

Δέν θά σᾶς ξεχάσουμε ποτέ! Τό παράδειγμα πού μᾶς διδάξατε θά εἶναι πάντα στήν ψυχή μας στήριγμα καὶ ὁδηγός.

Κάποτε μᾶς εἶχατε πεῖ ὅτι κι ἀπὸ κεῖ ψηλά πού θά εἴστε θά μᾶς παρακολουθεῖτε. Τό πιστεύουμε. Τό αἰσθανόμαστε. Κι αὐτό μας δίνει κουράγιο καὶ δύναμη γιὰ τὴ συνέχεια. Κι ἐπειδὴ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι μᾶς ἀκοῦτε, σᾶς ἀποχαιρετοῦμε, προσωρινά, ἀναφωνώντας τό:

«Χριστὸς Ἀνέστη»!!

Μέ τὴν ἐλπίδα ὅτι θά ἀνταμώνουμε ξανά στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Αἰωνία σας ἡ μνήμη, Πολυσέβαστε καὶ μακαριστὲ Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν!

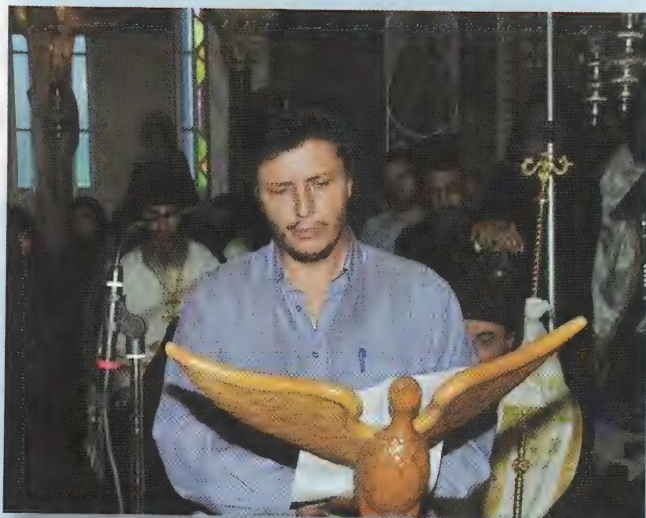
Ο ΝΕΑΝΙΚΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Πού τόσο ἀγαπήσατε.

Ἑλληνική Θρησκευτική Κοινότης τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

Ἐπὶ τῇ κοιμήσει τοῦ πολυσεβάστου καὶ πνευματικοῦ μας πατρός, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, κυροῦ Χρυσοστόμου τοῦ Β΄, συνήλθε ἐκτάκτως τό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Κοινότητος στὰ Γραφεῖα αὐτοῦ, τὴν Κυριακή, 6/19 Σεπτεμβρίου 2010, διὰ νά ἐκφράσει τὴν θλίψη καὶ ὁδύνη του γιὰ τὴν μεγάλη ἀπώλεια, ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός πού σημάδεψε ἀνεξίτηλα τὴν πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας. Πιά τό λόγο αὐτό ἀποφασίζεται:

1ον Νά ἀναρτηθεῖ μεσίστια ἡ σημαία στὸν Ἱερό

Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κολωνοῦ.

2ον Νά ἡχήσουν πένθιμα οἱ καμπάνες ἕως τελέσεως τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας του.

3ον Νά παρευρεθεῖ σύσσωμο τό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Κοινότητος στήν Ἐξόδιο ἀκολουθία του.

4ον Νά δοθεῖ ὡς δωρεά, ἀντί στεφάνων, τό ποσό τῶν 500 €, στό Φιλανθρωπικό Ἰδρυμα Κυριῶν καί Δεσποινίδων «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπός μας, στάθηκε πολύτιμος συνεργάτης τῆς Κοινότητος, τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ Συλλόγου, καί εὐλόγησε τίς προσπάθειες του, ὥστε μέ τίς εὐχές του νά δραστηριοποιεῖται σέ διάφορους ἐκκλησιαστικούς τομεῖς μέ ὁμόνοια, ἀγάπη καί χριστιανικό ἦθος, βοηθώντας μέ τίς μικρές του δυνάμεις τό δύσκολο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αὐτή τή στιγμή αἰσθανόμαστε τό χρέος νά ἐκφράσουμε τήν ὀδύνη, ἀλλά καί τήν εὐγνωμοσύνη μας γιά τό πρόσωπό του καί νά ἀναπέμψουμε θερμή προσευχή στόν Ζωοδότη Χριστό, νά ἀναπαύσῃ τήν ψυχὴ τοῦ μεταστάντος, λίαν ἀγαπητοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας καί νά τόν καταξιώσῃ τῆς κατοικήσεως μετὰ τῶν ἁγίων. Εἴμαστε πεπεισμένοι ὅτι καί μετὰ τήν ἐξοδό του δέν θά παύσῃ ἀπό τούς οὐρανούς νά πρεσβεύῃ γιά τήν εὐόδωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς ὁποίας ἡγήθηκε καί γιά τήν ὁποία τόσο ἀγωνιοῦσε.

Ἀνάλωσε ὁλόκληρη τή ζωή του στήν ὑπηρεσία τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀγωνίσθηκε μέ σθένος καί συνέπεια ἐναντίον τῆς αἵρέσεως τοῦ Νεοσημερολογίτικου Οἰκουμενισμοῦ. Ἀνώρθωσε τήν Ἐκκλησία ἀπό τήν κρίσιμη κάμψη πού τῆς ἔμελλε νά περάσει καί

τίς προσέδωσε σέ μεγάλο βαθμό τήν παλαιά της αἴγλη. Προσέδωσε κῦρος στή συνοδικότητα καί σεβάστηκε τόν κορυφαῖο αὐτό θεσμό. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι τῇ συνοδικότητι αὐτῇ θά διαφυλάξουν οἱ συνεχιστές Ἀρχιερεῖς καί ὅτι θά ἐργαστοῦν ἐνωμένοι καί ἀγαπημένοι γιά τήν φιλότιμη Ὁρθοδοξία.

Ὁ μακαριστός Πρωθιεράρχης μᾶς ἀφήνει τήν παρακαταθήκη νά συνεχίσουμε τήν πορεία του μιμούμενοι τήν ἀνιδιοτέλειά του, προπάντων τήν ἀνεξικακία του, τή σύνεση μέ τήν ὁποία διηύθυνε τὰ ἐκκλησιαστικά πράγματα καί τή συνέπειά του στή διαφύλαξη τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς κανονικότητος τῆς Ἐκκλησίας. Αἰσθανόμαστε κι ἐμεῖς ὡς συναγωνιστές του τό ἴδιο χρέος νά διαφυλάξουμε τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, τήν Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καθαρὴ ἀπό πάσης αἵρέσεως, καινοτομίας καί ἀνομίας.

Τοῦ Μακαριωτάτου Χρυσοστόμου τοῦ Β', αἰωνία ἡ μνήμη.

Γηροκομεῖον «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΟΔΗΓΗΤΡΙΑ»

Σήμερα τήν 7/20 Σεπτεμβρίου 2010, τό Δ.Σ. τοῦ Σωματείου μας συνεδρίασε ἐκτάκτως ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκδημίας τοῦ σεπτοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ ἐκλιπὼν ὑπῆρξε ὁ ἠθικός στηριγμός ὅλων τῶν μελῶν καί πηγὴ συμβουλῶν ἀνεξάντλητος.

Ἀπέδειξε ὅτι δέν ἦταν μόνον σοφός καθοδηγητής στόν ἡσυχαστικό βίο τῶν Μοναζουσῶν, ἀλλὰ ταυτόχρονα καί στήν κοινωνική δράση φιλανθρωπικῶν ὁργανισμῶν ὅπως ὁ δικός μας.

Γι' αὐτό τό Δ.Σ. τοῦ σωματείου μας ἀπεφάσισε ὁμοφώνως τὰ ἑξῆς:

1. Όλα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. νά παραστοῦν στήν ἐξόδιο ἀκολουθία ἢ ὁποία θά ψαλλεῖ στήν Ἱ.Μ. Παναχράντου Μεγάρων.

2. Νά ἀναρτηθεῖ μεσίστια ἢ σημαία στό Γηροκομεῖο μας.

3. Νά τελέσει μνημόσυνο ὑπέρ τῆς ψυχῆς τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας στό παρεκκλήσιο τοῦ ιδρύματός μας, καί

4. Νά ἀναρτηθεῖ ἡ φωτογραφία τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας στήν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ ιδρύματος.

Ὡς ἐλάχιστος φόρος τιμῆς στόν ἐκλιπόντα πνευματικό μας πατέρα καί Πρωθιεράρχη.

Ἡ Πρόεδρος
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΒΛΑΧΟΥ
Ἡ Γραμματεὺς
ΧΡΥΣΟΥΛΗ ΜΙΧΕΛΑΚΟΥ

Συλλυπητήριος ἐπιστολή Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου Ἀγίου Ὁρους - Ἀθῶ

Ἐν Ὁρει τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου 2010
(Πάτριον Ἑορτολόγιον)

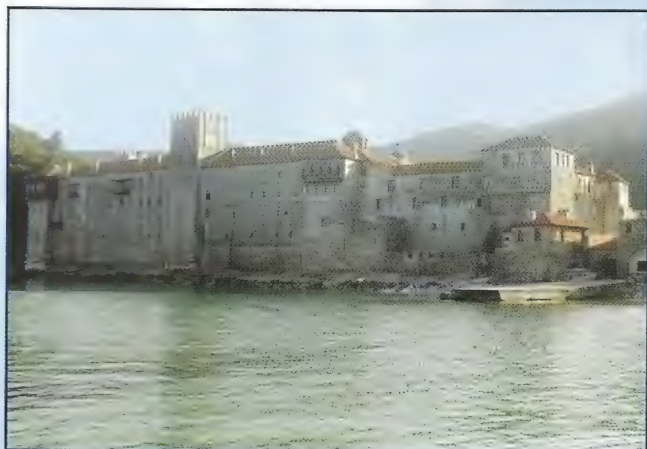
Πρὸς τήν:

Ἱερὰν Σύνοδον - Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Γ.Ο.Χ.
Κάνιγγος 32 (γ' ὄροφος).
Τ.Κ. 10682 ΑΘΗΝΑΙ

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Εὐλογεῖτε

Τὴν Πανίερον Δεξιάν, ἐκάστης Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, πανευλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Διὰ τοῦ παρόντος Ἱεροσφραγίστου καί ἐνυπογράφου Μοναστηριακοῦ ἡμῶν Γράμματος, ἐγώ τε ὁ Ἡγούμενος, ἡ Γεροντική ἡμῶν Σύναξις καί σύμπασα ἡ ἡμετέρα ἐν Χριστῷ Ἀδελφότης, πληρο-

φορηθέντες τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ προσφιλοῦς καί λίαν Σεβαστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Γ.Ο.Χ. κυροῦ Χρυσοστομοῦ Β' (Κιούση), ἐκφράζομεν τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συλλυπητήρια, εὐχόμενοι ὀλοψύχως, ὅπως ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, διὰ Σεπτῶν πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Αὐτοῦ Μητρός, Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀναπαύσῃ τὴν ἀγαθὴν Αὐτοῦ ψυχήν, ἐν Σκηναῖς Δικαίων καί ἀναδείξῃ ἄξιον νέον διάδοχον, ἱκανόν νά πηδαλιουχήσῃ τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, εἰς τοὺς δυσκόλους καί ἀπαιτητικούς αὐτοὺς καιροὺς τοῦ Ἀντιχρίστου, πρὸς δόξαν τοῦ Παναγίου Ὄνόματος Αὐτοῦ καί τῆς πολεμουμένης καί ἀγωνιζομένης Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ἀμήν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, διατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καί εὐγνωμοσύνης, κατασπαζόμενοι καί αὐθις πανευλαβῶς τὴν πανίερον Δεξιάν ἐκάστης Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ἐξαιτούμενοι τὰς Ἀγίας Ὑμῶν εὐχὰς καί εὐλογίας.

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

† Ἀρχιμανδρίτης Μεθόδιος καί οἱ σύν ἐμοί ἐν
Χριστῷ Ἀδελφοί

Συλλυπητήριον Ἀρχιεπισκόπου Τύχωνος τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

8 / 21 Σεπτεμβρίου 2010,
Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ἱεράρχες, πατέρες, ἀδελφοὶ καί ἀδελφές, Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τῆς Ἑλλάδος, πενθοῦσα ἀδελφή μας Ἐκκλησία!

Ἐκ μέρους ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προσφέρω τὰ εἰλικρινῆ μου συλλυπητήρια ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ Πρωθιεράρχου καί Πατρός ὑμῶν καί ἀειμνήστου ἀδελφοῦ ἡμῶν - Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Β' Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος.

Συμμεριζόμεθα τὴν ὀδύνην σας, διότι πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια εἴχομεν ὑποστεῖ, καί ἡμεῖς, παρομοίαν ἀπώλειαν, ὅταν ὁ Κύριος πῆρε τὸν ἀγαπητὸ μας

Ἱεράρχην Λάζαρον εἰς τὴν Βασιλείαν Αὐτοῦ. Ἐκείνῃ τὴν ἐποχὴν, ἡ θλίψις ἡμῶν μετεστράφη εἰς χαράν, δεδομένου ὅτι κερδίσαμε τὰς προσευχὰς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν δι' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν ἀπευθύνομαι πρὸς ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μου ἐν Χριστῷ: μὴ θρηνεῖτε ἄλλο. Νὰ ἔχετε χαράν, διότι ὁ ἅγιος Ἱεράρχης Χρυσόστομος διὰ τῆς ἀληθῶς δικαίας του βιοτῆς καὶ τοῦ ἠυλογημένου τέλους αὐτοῦ ἔδειξεν ὅτι τὰ ἔτι νῦν εἶναι ἰκέτης ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν. Αὐτὸ ἐπιβεβαιώνεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἡ κοίμησις αὐτοῦ συνέπεσε κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Κύριος μὲ τὸν θάνατον τοιούτων δικαίων νικᾷ ἐκ νέου τὸν θάνατον καὶ ἡμεῖς ὁμοῦ μεθ' ὑμῶν δυνάμεθα νὰ ἀναφωνήσωμεν ὡς τὸ Πάσχα: «Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, ἄδη, τό νίκος;» Δέν εἶναι τυχαῖον αὐτό τό ὅποιον εἶπον, ὅτι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β' εἶναι τώρα ἐπίσης ἰκέτης ὑπὲρ ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Μὲ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἴδωμεν τὸν Ἱεράρχην Χρυσόστομον Β' καὶ νὰ συζητήσωμεν τό θέμα τῆς μεταξύ μας ἐνότητος - τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἐνθυμούμεθα τὰ λόγια

του, ὅταν εἶπε ὅτι ἤθελε νὰ ἴδῃ τὴν ἐνότητα τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς του.

Ὁ Κύριος ἔκρινε διαφοροτρόπως λαμβάνων τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον Β' ἐκ μέσου ἡμῶν. Ὁ Κύριος τὸν ἔλαβεν ὅμως, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του καὶ διὰ τῆς ἰσχύος τῶν προσευχῶν του ἡ ἔνωσις ἡμῶν νὰ πραγματοποιηθῇ συντομώτερον. Προσεύχεται νῦν δι' ἡμᾶς ἅπαντας, τό ποιμνίον του, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱεράρχου Λαζάρου, καὶ ὅλων τῶν ἠυλογημένων ἱεραρχῶν μας. Πιστεύω ἀκράδαντως, ὅτι διὰ τῆς ἱερᾶς μεσιτείας των συντόμως θὰ εἴμεθα ἡνωμένοι ἐν προσευχῇ πρὸς Κύριον ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπέζης Αὐτοῦ.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἐπαναλάβω: Μὴ θλίβεσθε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μου, διὰ τὴν κοίμησιν τοῦ αἰεμνήστου ἁγίου ἱεράρχου σας, χαρεῖτε διότι «δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι»!

Μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης,

Τύχων, Ἀρχιεπίσκοπος Ὁμοσκαὶ Σιβηρίας
Πρόεδρος τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων
τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Ἐννεαήμερο μνημόσυνο εἰς τὸν μεταστάντα Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομο

Τό ἐννεαήμερον μνημόσυνον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χρυσοστόμου Β' ἐψάλη τό ἑσπέρας τῆς Δευτέρας 14/27-9-2010, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἁγίου Νικήτα.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν αὐτὴν προέστη ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος καὶ καταλλήλως ὡμίλησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος, διά τῆς ὑπ' ἀριθ. γ' 1360/28-8/10-9-2010 κανονικῆς πράξεώς του εἶχε συγκαλέσει τὴν

Πέμπτη 10/23 Σεπτεμβρίου 2010 σὲ τακτικὴ Σύνοδο τὴν ἱεραρχία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ ἑκτακτὴ ὁμως Σύνοδος, πού συγκλήθηκε εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Παναχράντου Μεγάρων ἅμα τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ αἰμνήστου Πρωθιεράρχου ἀπεφάσισε ὁμόφωνα νὰ μὴν ἀναβληθῇ ἡ σύγκλησις τῆς ἱεραρχίας, ἀλλὰ νὰ ἀναβάλῃ τὰ πρὸς

συζητήσιν θέματα μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ ἱεραρχία συνεκλήθη κανονικῶς ὑπὸ τὴν Προεδρεία τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ χηρεύοντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, Σεβ. Μητροπολίτου κ. Μαξίμου εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀφοῦ πρῶτον ἐψάλῃ κατὰ τὸ ἔθος γιὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ αἰοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Β', ἡσχολήθη μὲ τὴν διαδικασία ἐκλογῆς νέου Προκαθημένου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπεφάσισε καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς παρακάτω ἐγκυκλίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀριθμός Πρωτ. 761

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Παντί τῷ πληρώματι
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα,

πως ἀσφαλῶς ἤδη ἔχετε πληροφορηθεῖ, ὁ μακαριστὸς Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρὸς Χρυσόστομος Β', ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, τὴν Κυριακὴν 6/19 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ περὶ ὥραν 13:30 μετέστη εἰς τὰς αἰωνίους μονάς. Ὁ βίος τοῦ ἐκλιπόντος Πρωθιεράρχου εἶναι εἰς ἅπαντας γνωστός: ἀκραιφνὴς περὶ τὴν πίστιν καὶ ἀκέραιος εἰς τὴν ἠθικὴν, συνεδύαζε τὴν ὀρθοδοξίαν μετὰ τῆς ὀρθοπραξίας, διό καὶ ἡξιώθη τέλους ἀγαθοῦ ὅπως πάντοτε ἠῤῃχετο.

Προγνώρισας τὸ τέλος αὐτοῦ, ἡτοιμάσθη καταλλήλως διὰ μέγα ταξίδιον εἰς συνάντησιν μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τὸν ὅποιον ἐκ νεότητος ἠγάπησε ἀφιερωθεὶς εἰς Αὐτόν. Ἐξέπνευσεν ἡρεμὸς ἐπὶ τῆς κλίνης του προσευχόμενος καὶ περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τὰ πνευματικά του τέκνα. Ἀληθῶς χριστιανὰ τὰ τέλη αὐτοῦ, ἀνῶδνα, ἀνεπαίσχυντα καὶ εἰρηνικά ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν δέεται συνεχῶς διὰ πάντα τὰ μέλη Αὐτῆς. Δέν εἶναι δέ ἀπλή σύμπτωσις, ὅτι ἡ ἡμερομηνία τῆς τελευτῆς αὐτοῦ σχεδὸν ταυτίζεται χρονικῶς μετὰ τῆς τοῦ αἰοιδίμου προκατόχου αὐτοῦ μακαριστοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομου, ἐπισυμβάσης τὴν νύ-

κτα τῆς 6ης πρὸς τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1955 καθὼς καὶ τό ὅτι αἱ ἐξόδιοι ἀκολουθίαι ἀμφοτέρων συνέπεσον μετὰ τῆς ἐορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου. Ταῦτα πάντα πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ἤδη, ὅτι ὁ μακαριστὸς Ποιμενάρχης ἡμῶν εὗρε παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, διό καὶ ἔχομεν θάρρος ὅτι αἱ εὐχαὶ αὐτοῦ, ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν ἐν οὐρανοῖς θέλουσι στηρίξει ἡμᾶς εἰς τὸν ἐπὶ γῆς ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν πατρῶων παραδόσεων τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας.

Τὸν ἀγῶνα τοῦτον συνεχίζουσα ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, συνῆλθεν ἐκτάκτως τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκδημίας τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Παναχράντου Μεγάρων, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς, Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου καὶ ὤρισε Τοποτηρητὴν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμον, κωλυομένου τοῦ Σεβ. Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς λόγῳ ἀσθενείας. Τῇ δὲ 10η/23η Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., συνελθοῦσα ἐκτάκτως εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα Αὐτῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ χηρεύοντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μαξίμου, μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χρυσοστόμου, ἀπεφάσισε –μεταξύ τῶν ἄλλων– ὅπως:

α) συνέλθῃ εἰς νέαν ἑκτακτον συνεδρίαν τὴν Τρίτην 22 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. (5 Ὀκτωβρίου ν.ῆμ.) εἰς τὰς 10:30 π.μ. μέ μοναδικόν θέμα τὴν ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου.

β) ἡ ἐκλογή λάβῃ χώραν εἰς τὸν ἱστορικόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς (Διοσκούρων 6, Ἀθήνα) τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

γ) τῆς συνεδρίας προηγηθῇ ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ νεωτέρου κατὰ τὴν τάξιν Ἀρχιερέως, Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου.

δ) τό τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χρυσοστόμου τελεσθῇ τὸ Σάββατον 10/23 Ὀκτωβρίου εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Παναχράντου Μεγάρων

Ὅθεν καλεῖσθε ἅπαντες, κλῆρος καὶ λαός ὅπως ἀναπέμψῃτε προσευχὰς καὶ δεήσεις εἰς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ μακαριστοῦ Πρωθιεράρχου καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου ἀξίου διαδόχου αὐτοῦ.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 2010 τῇ 11η /24η Σεπτεμβρίου

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Τοποτηρητής

† Ὁ Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος
ΜΑΞΙΜΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας ΑΚΑΚΙΟΣ	† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ	† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ	† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀμερικῆς ΠΑΥΛΟΣ	† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

...Ὅλοι ἀπὸ ἡμᾶς περιμένουν πολλά, ἔχουν ἀπαιτήσεις μεγάλες ἰσάειες τουλάχιστον τῶν ὀνομάτων ποὺ βεμνύνουν τὸν ἱερό μας ἀγῶνα. Δέν πρέπει νὰ τοὺς ἀπελπίσωμεν. Πρέπει νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν ὅπως ὁ ἀπόστολος Φίλιππος τοῦ ἡμερινοῦ εὐαγγελίου, εἰς ἐκάστην στιγμήν νὰ προσκαλῶμεν τὸν οἰονδήποτε Ναθαναὴλ μέ τίς λέξεις: «Ἐρχου καὶ ἴδε» συμφωνία λόγων καὶ ἔργων, συνέπεια πίστεως καὶ ζωῆς...

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος
Κυριακὴ Ὁρθοδοξίας 1986

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΤΟΥ ΛΟΙΔΙΜΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ

«Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν...» (Σοφ. Σολομῶντος Ε' 16)

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ*

Τιμὲ Πάτερ καὶ Δέσποτα

Ἐκ τῶν σκηνωμάτων τοῦ οὐρανοῦ, τῶν ἀγαπητῶν καὶ ἐπιποθήτων ἔνθα ἡ κατοικία σου παρακαλοῦμεν, ἐπίβλεψον καὶ ἴδε τὴν θλίψιν μας. Ἴδε τὰς ἐλλείψεις μας καὶ τὰς ἀδυναμίας τῶν παρασυρομένων ἐκτός Ἐκκλησίας θυμάτων ἐκ προσωπολατρείας καὶ ἐπίστρεψον αὐτὰ ἐκ τῆς πλάνης. Ἴδε ὅτι εὕρισκόμεθα ἐν μέσῳ τρικυμιώδους πελάγους, μοναδικοὶ εἰς τὸν κόσμον κηρύττοντες τὴν ἀλήθειαν. Πρέσβευε τῷ οἰκτίρμονι Θεῷ ὑπὲρ διαφυλάξεως τοῦ «μικροῦ τούτου ποιμνίου» καὶ ἐνδυναμώσεως εἰς συνέχισιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὃν ἡ Θεία Πρόνοια ἐπέθηκε ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν μας ὤμων.

Ἐν κατακλείδι, κλίνοντες βαθέως τὸ γόνυ..., παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα: Μὴ χωρίζου ἀφ' ἡμῶν ἀλησμόνητε Πρωθιεράρχα, ἀλλ' ἀοράτως πάρεσο ἐνισχύων καὶ κατευθύνων τὴν διαδοχὸν Σου Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον εἰς τὸ βαρὺ ἔργον της, πρὸς ἀκριβὴ καὶ ἀλάνθαστον ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων της εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ εὐχου ὑπὲρ ἡμῶν ἑσαί.

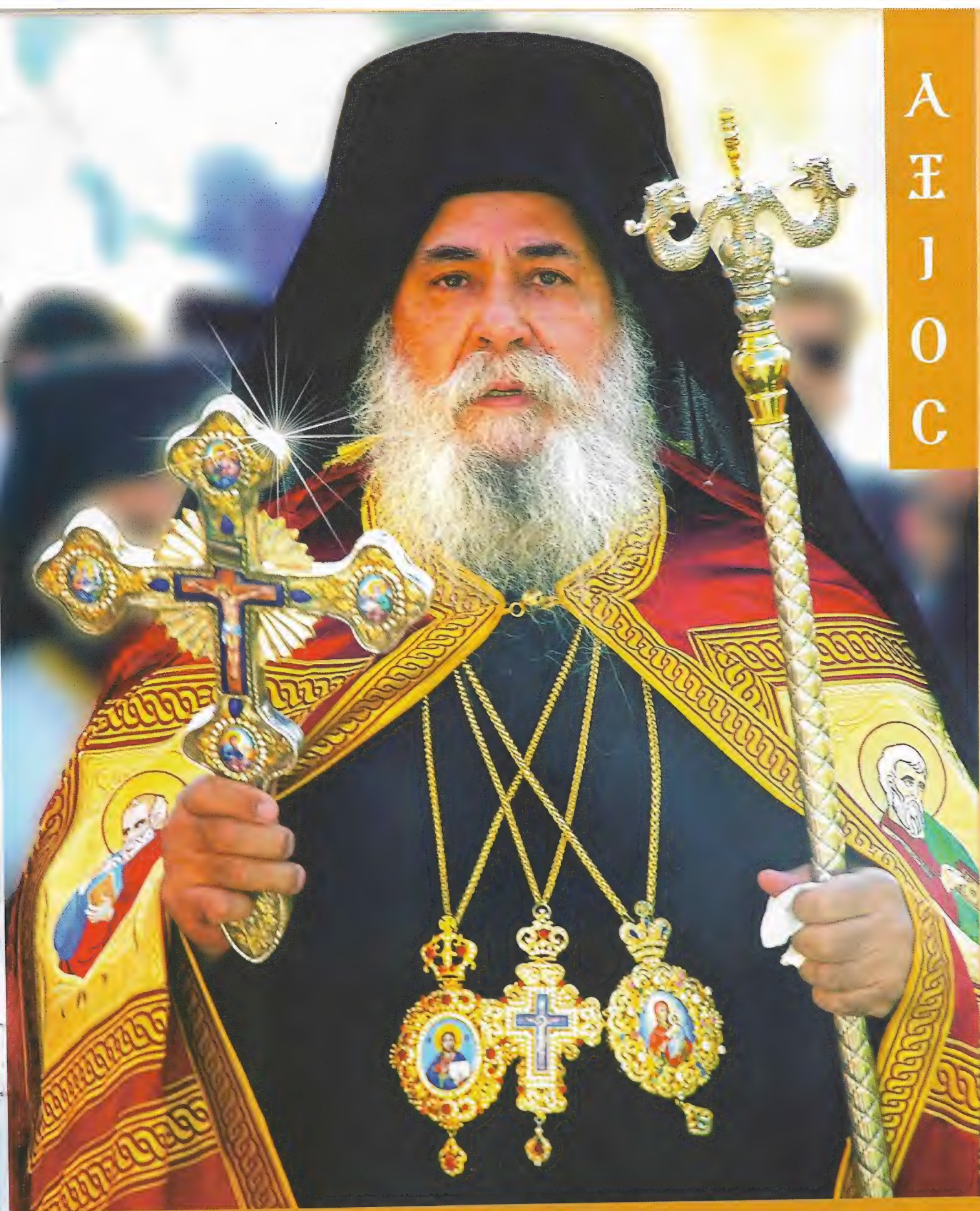
Ἐν ἐπιλόγῳ δέ ἀναφωνοῦμεν ἅπαντες ἐν συγκινήσει

Διωνία σου ἡ μνήμη

ἀξιομακάριστε καὶ ἀλησμόνητε

Πάτερ καὶ Δέσποτα!

* Ὁ παρὼν ἐπίλογος ἐκφωνήθη ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κατὰ τὸ πεντηκονταετὲς μνημόσυνο τοῦ αἰοδίου Πρωθιεράρχου Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου (11 Σεπτεμβρίου 2005, Ι. Μ. Κοιμήσεως Θεοτόκου Θρακομακεδόνων).

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΝΕΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ήν Τρίτην 22-9/5-10-2010 ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐξέλεξε νέον Ἀρχιεπίσκοπον. Ἡ ἀνάδειξις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου ἐγένετο ἐν μέσῳ κλίματος εἰρήνης καί

συμπνοίας, μέσῳ ἀδιαβλήτων διαδικασιῶν, εἰς διάψευσιν τῶν -κάθε ἄλλο παρὰ- εὐσεβῶν πόθων πολλῶν ἐκτός Ἐκκλησίας παραγόντων.

Ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶναι ὁ πέμπτος κατὰ σειράν, μετὰ τὴν ἀπόσχισιν τῶν καινοτόμων τὸ 1924 καὶ τὴν πρώτην συγκρότησιν τῆς Ἱεράς Συνόδου τὸ 1935, εἰς διαδοχὴν τῶν Ἀρχιεπισκόπων: Δημητριάδος Γερμανοῦ Μαυρομμάτη (1935-1939) (φωτ. 1), πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου Καβουρίδου (1939-1955) (φωτ. 2), Ταλαντίου Ἀκακίου Παππᾶ (1960-1963) (φωτ. 3), Ἀθηνῶν Αὐξεντίου Πάστρα (1964-1985) (φωτ. 4) καὶ Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Κιούση (1986-2010), (φωτ. 5). Ἄπαντες οἱ προαναφερθέντες Πρωθιεράρχαι τῆς ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι ἔφερον τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. καίτοι οἱ τρεῖς πρῶτοι δὲν ἔφερον τὸν τίτλον τοῦ Ἀθηνῶν, ἔνεκα διαφορῶν λόγων. Ἐπὶ παραδείγματι, εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ πρ. Φλωρίνης εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» καθὼς καὶ εἰς τὰ βιβλία του εἰς τὴν προμετωπίδα ἀναγιγνώσκωμεν:

«ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

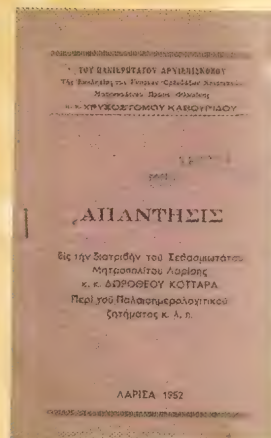
Τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, Μητροπολίτου Πρώην Φλωρίνης κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΒΟΥΡΙΔΟΥ» (Βλ. φωτογραφίας).

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
τῶν Γ.Ο.Χ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἐχόντες ὅπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῆς μελέτης τῶν γνωμῶν ὡς ἀντήλλαξαν τὰ μέλη αὐτῆς ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ παλαιοημερολογιακοῦ ζητήματος ἀπέναντι τοῦ Συντάγματος ἐξ ὧν γνωμῶν ἀντιλήφθημεν, ὅτι τὸ ζήτημα τ. ὅτι δὲν ἐζητήσθη ἀπὸ Ἐκκλησιαστικῆς πλευρᾶς, οὐδὲ κατενοήθη ἡ σπουδαιότης τῶν συνεπειῶν τούτου διὰ τὴν εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ προβαίνομεν εἰς τὴν ἐμπροστωμένην ἀνάγκην τῆς σημασίας καὶ τῆς σοβαρότητος, ἣν ἐνέχει διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου, ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑποβοηθῶμεν τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπὶ τοῦ συντάγματος Ἐπιτροπῆς καὶ νὰ διαφωτίσωμεν τὴν δημοσίαν γνώμην.

Ἐκ τῶν συζητήσεων, αἵτινες διεξήχθησαν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς προκειμένης συζητήσεως περὶ τῆς θέσεως τοῦ παλαιοημερολογιακοῦ

Ὁ τίτλος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν Ἑλλάδι ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐπισκόπων, τοῦ ἐπικεφαλῆς, δηλαδή, τῆς Συνόδου. Ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τῶν Ἀρχιερέων ἐκάστου ἔθνους (μῆας εὐρυτέρας γεωγραφικῆς περιοχῆς) νὰ ἀναγνωρίζουν ὡς κεφαλὴν τὸν μεταξύ των Πρώτον κατὰ τὸ λδ' κανόνα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ὁ ἀποστολικὸς κανὼν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἴσχυε τὸ Μητροπολιτικὸν σύστημα. Οἱ Ἐπίσκοποι τῶν πόλεων κάθε ρωμαϊκῆς Ἐπαρχίας ἀνεγνώριζον ὡς Πρώτον μεταξύ των τὸν Ἐπίσκοπον τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, τῆς Μητροπόλεως, ὁ ὁποῖος καὶ

1

2

3

Ο ΑΠΟ ΑΧΑΪΑΣ κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ώνομάζετο Μητροπολίτης. Ἀργότερον εἰς τὰς εὐρύτερας γεωγραφικὰς περιοχὰς Εὐρώπης, Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας (αἱ ὁποῖαι συναπετέλουν τὴν Ῥωμαϊκὴν «Οἰκουμένην») προεξῆρχον ὑπεράνω τῶν Μητροπολιτῶν οἱ Ἐπίσκοποι τῶν ἀντιστοιχῶν πρωτευουσῶν, τῆς μὲν Εὐρώπης ἡ Ῥώμη, τῆς δὲ Ἀφρικῆς ἡ Ἀλεξάνδρεια καὶ τῆς Ἀσίας ἡ Ἀντιόχεια. Ἀργότερον προσετέθησαν ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ Πατριαρχικόν σύστημα. Ἡ ἀνοδος τῆς πολιτικῆς σημασίας μιᾶς πόλεως ἐσήμαινε καὶ τὴν ἀνοδὸν κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν τῆς ἀντιστοίχου Ἐπισκοπῆς. Χαρακτηριστικόν εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον, εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χώρον εἶναι ἀπολύτως φυσιολογικόν καὶ κανονικόν ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν νὰ εἶναι ὁ Πρῶτος μεταξύ τῶν Ἐπισκόπων τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου, ἄρα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἅπαντες οἱ προκαθήμενοι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἔφερον τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ εἶχον τὴν ἔδραν ἐν Ἀθήναις. Οἱ τρεῖς πρῶτοι ὅμως δέν ἔφερον τὸν τίτλον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦτο διότι πιθανότατα ἐπεδίωκον καὶ προσεδόκουν τὴν ἐπιστροφὴν τῆς καινοτόμου κρατούσης Ἐκκλησίας εἰς τὴν ὁδὸν τῶν παραδόσεων. Αἱ τοιαῦται ἐλπίδες ἐξέλιπον κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ '60, ὅποτε πλέον οἱ Γ.Ο.Χ., ὥφειλον νὰ ὀργανωθοῦν καλύτερον λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν σοβαρῶς τὴν παράμετρον ταύτην. Διὰ τοῦτο, ὁ ὡς Ἐπίσκοπος Γαρδικίου ἀρχικῶς χειροτονηθεὶς

Αὐξέντιος προσέλαβε ἀργότερον τὸν τίτλον τοῦ Ἀθηνῶν, ἐνῶ ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης Χρυσόστομος, ἐξελέγη ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

Παρόμοια παραδείγματα ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ παραδείγματι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀρειανικῶν ἐρίδων, ἐνῶ οἱ Ἀρειανοὶ εἶχον ἰδικόν των Ἀρχιεπίσκοπον (ἔχοντας καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ ἀρεινόφρονος Αὐτοκράτορος) οἱ Ὁρθόδοξοι ἐξελέγον ἕτερον Ὁρθόδοξον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος μάλιστα ἐκλήθη ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξον ποιμνιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ διεποίμανε τοῦτο ὡς Ἐπίσκοπος Σασίμων ἀπὸ τὸ 379 ἕως τὸ 381, ὅποτε κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὀνομάσθη Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον, ὅταν τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ νεοημερολογιτικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχουν καταποθεῖ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων ἔχουν ὄχι μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐκλέγουν Ὁρθοδόξους Ἐπισκόπους διὰ τὴν διαποίμανσιν τῶν ἐναπομεινάντων Ὁρθοδόξων πιστῶν ἐκάστης ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας. Τοῦτο τὸ καθήκον, λοιπόν, ἐκπληροῦσα ἡ Ἱεραρχία τῶν Γ.Ο.Χ. ἀνέδειξε ψήφοις κανονικαῖς τὴν Τρίτην 22-9/5-10-2010 νέον Ποιμενάρχην τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν τὸν ἀπὸ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικον (φωτ. 6).

4

5

6

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΗΜΑΣ ΣΥΝΗΓΑΓΕ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Τὴν Τρίτην 22 Σεπτεμβρίου ἐ.ἐ. (5 Ὀκτωβρίου ν.ήμ.), συνήλθεν εἰς ἑκτακτον Συνεδρίαν, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος μέ μοναδικόν θέμα

τὴν ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου.

Ἡ ἐκλογή ἔλαβε χώραν εἰς τὸν ἱστορικὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀθηνῶν, ἔπειτα ἀπὸ Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ἢ ὁποία ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ νεωτέρου κατὰ τὴν τάξιν Ἀρχιερέως, Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου (φωτ. 1 & 2).

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προήδρευσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος, ὡς Τοποτηρητὴς τοῦ χρεούντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου. Παρόντα ἦσαν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ δὲ ἀσθενῶν Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου, μέλους τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. (φωτ. 3).

Ὑπογραμμίζομεν τὸ γεγονός ὅτι δέν ἐτέθησαν ὑποψηφιότητες. Οὐδεὶς προέτεινεν ἑαυτὸν ὡς κατάλληλον διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Οἱ Συνοδικοί Ἀρχιερεῖς εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιλέξουν –διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας– ὅποιονδήποτε ἐθεώρουν κατάλληλον μεταξύ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων ἢ ἀκόμη καὶ τῶν Ἱερομονάχων τῆς

Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἢ καὶ τῶν ζηλωτῶν ἀγιορειτῶν.

Κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν ἐπὶ 11 ψηφισάντων Ἀρχιερέων, εὐρέθησαν ἔγκυρα καὶ τὰ 11 ψηφοδέλτια καὶ ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψήφων ἔλαβον:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος ψήφους 5.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος ψήφους 3.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ψήφους 3.

Ὁ ἰσχύων Κανονισμὸς ἐκλογῆς, διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην προέβλεπε νέαν ψηφοφορίαν μεταξύ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀχαΐας καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν

δύο ἰσοψηφισάντων προκρινομένου διὰ κληρώσεως. Πλὴν ὅμως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐδήλωσεν ὅτι δέν ἠθελε ἀποδεχθῆ τυχόν πρόκρισιν αὐτοῦ διὰ ἐκλογὴν, ὅποτε ἡ ἐπαναληπτικὴ διαδικασία ἐκλογῆς διεξήθη μεταξύ τῶν δύο προκριθέντων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀχαΐας καὶ Θεσσαλονίκης.

Κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ταύτην ψηφοφορίαν ἐπὶ 11 ψηφισάντων Ἀρχιερέων, εὐρέθησαν ἔγκυρα καὶ τὰ 11 ψηφοδέλτια καὶ ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψήφων ἔλαβον:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πά-

σης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος ψήφους 8.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος ψήφους 3.

Ὁθεν Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐξελέγη ὁ ἀπὸ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος.

Ἐγένετο ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ ἀποτελέσματος ἐν μέσῳ κωδωνοκρουσιῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ συνηγμένου κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐπηκολούθησε ἡ τάξις τοῦ μεγάλου μηνύματος (φωτ. 4 & 5) καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου νά λάβῃ χώραν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου παρὰ τῇ Νέᾳ Φιλαδελφείᾳ τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν 4/17 Ὀκτωβρίου, ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου, πρώτου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. Περί ὥραν 11:30 π.μ. θέλει λάβῃ χώραν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ νεοεκλεγέντος Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸ σημεῖον τῆς συμβολῆς τῶν ὁδῶν Ἀναγεννήσεως καὶ Δεκελείας, ἀπ' ὅπου θά ἔκινήσῃ ἡ λιτανευτικὴ πομπὴ πρὸς τὸν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ Κληρικοὶ καὶ τὰ ἐκκλησιασμάτα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν ὁμόρων Μητροπόλεων Πειραιῶς καὶ Ἀττικῆς, μετὰ τὴν

πρωϊνὴν θεῖαν λειτουργίαν ὅπως συναχθῶν εἰς τὸ προαναφερθέν σημεῖον διὰ νά συμμετάσχουν εἰς τὸ σημαντικόν τοῦτο γεγονός. Ἡ παρουσία ὅλων εἶναι ἐπιβεβλημένη.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν αὐτῆς εἰς τὸν Ἱερόν Ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς πατρώας πίστεως ἐν πνεύματι ὁμονοίας καὶ ὁμοψυχίας. Εἰς τοῦτο ἀσφαλῶς συνήργησαν καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ ἐκλιπόντος Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χρυσόστομου, τοῦ ὁποίου συνεχῆς μέριμνα ἦτο πάντοτε ἡ διαφύλαξις αὐτῆς τῆς ὁμοψυχίας.

Ἐπιδραψιλεύοντες δὲ ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ὑμῖν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Δοτὴρ παντός ἀγαθοῦ παρέχει ὑμῖν πάντοτε πλουσίας τὰς δωρεάς τε καὶ χάριτας Αὐτοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Τῇ ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Γραμματεὺς

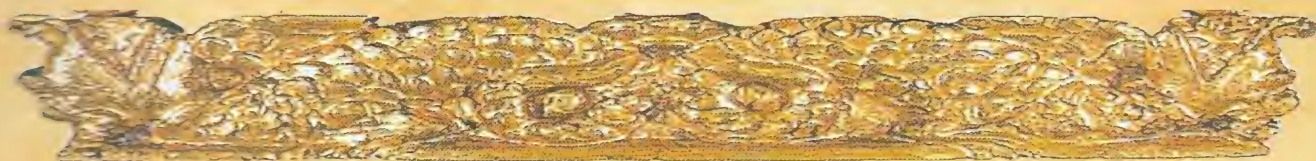
† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ

Τρισάγιον εἰς τὸν αἰδίδιμον Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χρυσόστομον

νεοεκλεγείς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος, τὸ ἑσπέρας τῆς Πέμπτης 24-9/7-10-2010, μετέβη καθηκόντως εἰς τὴν Ἱ. Μ. Παναχράντου καὶ ἔψαλε τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ προκατόχου αὐτοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου. Τὸν Μακαριώτατο ὑπεδέχθη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καὶ οἱ Θεοφ. Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ὁ ἱερός κλῆρος, καθὼς καὶ ἡ πενθοῦσα ἀδελφότης τῆς Ἱ. Μονῆς πού εὐχήθηκε στὸν νεοεκλεγέντα Προκαθήμενο τὰ δέοντα.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος (κατά κόσμον Κωνσταντῖνος Σαραντόπουλος τοῦ Εὐστρατίου καί τῆς Ἑλένης) ἐγεννήθη τήν 24-6/7-7-1946 στόν Πειραιά. Ἐσπούδασεν Οἰκονομικάς Ἐπιστήμας (εἰς Ἀθήνας) καί Ἱατρικήν (εἰς τό Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης).

Ἀπό μικράν ἡλικίαν θέτει ἑαυτόν ὑπό τήν πνευματικήν καθοδήγηση τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου τότε, Καλλιοπίου Γιαννακουλοπούλου (μετέπειτα Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Πενταπόλεως). Τό 1971 ἀκολουθεῖ τόν Μοναχισμόν ὑπό τόν μακαριστόν Γέροντα Μητροπολίτην Κορινθίας Κάλλιστον, ὑπό τοῦ ὁποίου κατά τό αὐτόν ἔτος, ἐχειροτονήθη Διάκονος καί Πρεσβύτερος.

Τό 1979 ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου. Εἶναι Ἐξαρχος Εὐρώπης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., ἐνῶ ἀπό τό 1985 εἶναι τοποτηρητής Ἰονίων Νήσων καί Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Κατά τήν περίοδον 1998-2001 διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί ἐπὶ τῆς Προεδρίας του ἐγένετο κατορθωτή ἡ ἐξυγίανση τοῦ οἰκονομικοῦ φορέος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὁ ὁποῖος κατά τήν προηγουμένην περίοδον εἶχε ὑποστῇ πολλές δυσχερείας. Ἀπό τόν Ἀπρίλιον τοῦ 2010 ἐπανεξελέγη στήν θέση τοῦ Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος διετέλεσεν ὡς Μητροπολίτης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καί Κανονικῶν Ζητημάτων.

Τά ὀνομαστήρια τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ εἶναι στίς 29 Ἰουλίου (11 Δεγούστου Ν.Η.) - Ὁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΚΥΡΙΟΥ

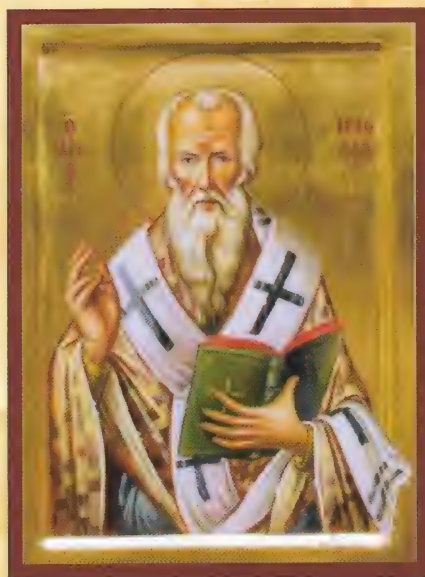

Η ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Τήν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς 4/17 Ὀκτωβρίου 2010 -ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου, πρώτου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν- ἐγένετο ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νεοεκλεγέντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου.

Ἡ ὑποδοχή τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου ἐγένετο εἰς τὴν συμβολὴν τῆς λεωφόρου Δεκελείας μετὰ τῆς ὁδοῦ Ἀναγεννήσεως, δηλαδὴ ἀκριβῶς εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καί Βοιωτίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.. Ἐξερχομένου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐκ τοῦ ὁχήματος, ἐν παιδίον ἐκ τῶν Κατηχητικῶν σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς προσέφερεν εἰς αὐτόν ἀνθοδέσμη. Περιεβλήθη τὸν μανδύαν καὶ ἔλαβε τὴν ράβδον καὶ οἱ παριστάμενοι πολιτικοὶ καὶ τοπικοὶ ἄρχοντες καλωσώρισαν αὐτόν.

Ἡ παρευρισκομένη μουσικὴ μάλιστα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἀπέδωσε τιμὰς καὶ ἐξεκίνησεν ἡ λιτανευτικὴ πομπὴ πρὸς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν Ναόν Νέας Φιλαδελφείας. Προεπορεύοντο αἱ σημαῖαι, τὰ λάβαρα, τὰ ἐξαπτέρυγα, ἡ φιλαρμονικὴ καὶ ὁ Ἱερός Κλῆρος.

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον περιεστοίχιζον οἱ θυμίωντες Διάκονοι καὶ Ὑποδιάκονοι καὶ συνώδευον τοῦτον οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἦκολούθουν οἱ πολιτικοὶ καὶ Τοπικοὶ Ἀρχοντες καὶ ὁ λαός, ὁ ὁποῖος εἶχε καταλάβει καὶ τὰς δύο πλευράς τῆς ὁδοῦ ἀναφωνοῦντες τὸ «ἄξις», ἐνῶ τὰ παιδιά τῶν κατηχητικῶν σχολείων ἔρραινον τοῦτον μετ' ἀνθέων. Ὁ Μακαριώτατος μετὰ βίας περιεπάτει ἐκ τῆς συγκινήσεως σύρων τὰ βήματα ἐπὶ τοῦ ἀνθοσπάρτου ὁδοστρώματος καὶ

εὐλογῶν τὸν λαόν ἐκατέρωθεν. Κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸν ναόν ἡ φιλαρμονικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἀπέδωκεν ἐκ νέου τιμὰς.

Κάποτε τὰ ὄργανα τῆς τάξεως ἐστέλλοντο διὰ νὰ συλλάβουν τοῦ Ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς μας. Νῦν δὲ μετέχουν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τιμῶν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν τελετῶν τῆς Ἐκκλησίας μας! Τοῦτο δεικνύει τὴν μεταβολὴν τῶν καιρῶν καὶ τὴν κατάπαυσιν τῶν σκληρῶν διωγμῶν.

Εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ἐνεδύθη τὸ ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ ὠμοφόριον καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Διακόνων καὶ Ὑποδιακόνων ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Θρόνου τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Γρηγόριος Ταυλάριος, ἀνέγνωσε τὴν Συνοδικήν Ἐγκύκλιον τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς ἅπαντα τὸν Ἱερόν Κλῆρον καὶ τὸν λαόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς, ἐντιμώτατοι ἄρχοντες, τιμώτατοι ἐπίτροποι καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, οἱ διακρατοῦντες τὰς ἱεράς παραδόσεις, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, παρ' ἡμῖν δέ εὐχή καὶ εὐλογία.

Τοῦ μακαρία τῇ λήξει γενομένου αἰοδίμου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ποιμενάρχου ὑμῶν κυροῦ Χρυσοστόμου τελευτήσαντος καὶ εἰς τὰς ἐκεῖσε μονὰς μεταστάντος, οἱ Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς, οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀξιοχρέως ἐποίησαντο πρόνοιαν περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀποκαταστάσεως καταλλήλου καὶ ἀξίου Ἱεράρχου, πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἀρχιερατικῆς προστασίας καὶ ποιμαντικῆς ράβδου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ψῆφον τοίνυν κανονικῶν γενομένων τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον 22ας Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, εἰς τὸν ἱστορικόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας, ὑπὸ τοῦ νεωτέρου κατὰ τὴν τάξιν Ἀρχιερέως Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βρεσθῆνης κ. Θεοδοσίου καὶ τὴν ἐπίκλησιν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐξελέγη ὁ μέχρι τοῦδε Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου ἀγαπητός ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Καλλίνικος, ἀνὴρ κόσμιος καὶ ἱεροπρεπής, τὰ θεῖα καλῶς ἐξησκημένος, παιδεία κεκοσμημένος ἐκκλησιαστικῇ τε καὶ θύραθεν, φρονήσει καὶ ἰκανότητι συγκεκροτημένος, ἔνθεον ζῆλον ἅμα τε καὶ πείραν ποιμαντικὴν κεκτημένος, δυνάμενος δέ διὰ τοῦτο συντελέσαι εἰς τὴν αἴσιαν τῶν πάντων συγκρότησιν καὶ διευθέτησιν καὶ παγίωσιν· ὃς καὶ ἐκλεγείς ἀνεδείχθη γνήσιος καὶ κανονικός Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἀθηνῶν.

Ὅθεν, καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου Συνοδικοῦ γράμματος, κοινοποιοῦντες τοῦτο πᾶσιν ὑμῖν τοῖς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ εὐλογημένοις χριστιανοῖς καὶ ἐγκαρδίως συγχαίροντες, εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν πατρικῶς καὶ παραγγέλλομεν ἐκκλησιαστικῶς ὅπως τὸν ἐξονομασθέντα Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ὑμῶν Ἀθηνῶν, ἀγαπητόν ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφόν καὶ συλλειτουργόν κ. Καλλίνικον, ἐρχόμενον νῦν ταῖς εὐχαῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑποδέξησθε μετὰ τῆς ἀνηκούσης τῷ ἀρχιερατικῷ καὶ ποιμαντορικῷ αὐτοῦ χαρακτῆρι τιμῆς, ὡς γνήσιον καὶ νόμιμον ὑμῶν Ἀρχιερέα καὶ πνευματικόν πατέρα καὶ ποιμένα, καὶ μνημονεύετε τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ὡς νενόμισται, ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις, πειθόμενοι καὶ ὑποτασσόμενοι ταῖς ἀρχιερατικαῖς αὐτοῦ συμβουλαῖς καὶ ὑποθήκαις, ὡς ἀφορώσαις εἰς τὴν ψυχικὴν ὑμῶν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν καὶ εἰς τὴν ἀπαρέγκλιτον φυλακὴν τῶν πατρῶων δογμάτων καὶ παραδόσεων, συνεργαζόμενοι τε μετὰ τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος ἐν ἀγάπῃ καὶ συμπνοίᾳ καὶ ἐν γένει συντελοῦντες φιλευσεβῶς εἰς τὴν πρόοδον καὶ προκοπὴν τῶν τῆς Ἱερᾶς ὑμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς ἐνοριακῶν καὶ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Γέγραπται γάρ: «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμέ ἀθετεῖ· ὁ δέ ἐμέ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με» (Λουκ. Γ' 16) καὶ «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν

καὶ ὑπεικείτε· αὐτοὶ γάρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελές γάρ ὑμῖν τοῦτο.» (Εβρ. ΙΓ' 17).

Προσεπιδαφιλεύοντες δέ ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ὑμῖν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Δοτὴρ παντός ἀγαθοῦ παρέχει ὑμῖν πάντοτε πλουσίας τὰς δωρεάς τε καὶ χάριτας Αὐτοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Τοποτηρητής
† Ὁ Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος
ΜΑΞΙΜΟΣ

Τά Μέλη

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας ΑΚΑΚΙΟΣ
† Ὁ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου,
νῦν δέ ἐψηφισμένος Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

† Ὁ Ἀμερικῆς ΠΑΥΛΟΣ
† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

Ἐγένετο ἡ ἑναρξὶς τῆς Ἱερᾶς ἀκολουθίας ψαλλομένων τῶν τροπαρίων τῆς Πεντηκοστῆς: «Εὐλογητός εἶ, Χριστέ...», «Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε...», «Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον...», τῶν ἀπολυτικίων τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, τοῦ Ἁγίου Καλλινίκου, τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου, τὸ Κοντάκιον: «Τῇ Ὑπερμάχῳ...», ἡ δοξολογία, αἱ αἰτήσεις τῶν διακόνων, ἡ εὐχή τῆς ἐνθρονίσεως, ἡ εὐλογία τοῦ λαοῦ διὰ τῶν δικηροτρικῆρων καὶ ἡ ἀπόλυσις.

* * *

Ἦκολούθησαν αἱ προσφωνήσεις:

Τοῦ Σεβ. Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κ. Καλλίνικε,

νεκλάλητος εἶναι ἡ χαρά ἡμῶν ἐπὶ τῇ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀναδείξει ὑμῶν εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἐπωμίζεσθε μέγα βάρος εὐθύνης. Εἴμεθα βέβαιοι ὅμως ὅτι τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος θά φέρητε εἰς αἴσιον πέρας τὴν ἱεράν σας ἀποστολήν. Καὶ τοῦτο, διότι ἀνεδείχθητε εἰς τὸν θρόνον τοῦτον οὐχὶ χάρις ἀνθρωπίνων διεργασιῶν καὶ προσυνεννοήσεων, ἀλλὰ -διὰ τῆς συνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος- μέσῳ διαφανοῦς καὶ ἀδιαβλήτου διαδικασίας.

Παραλαμβάνετε τὸ πηδάλιον τῆς τοπικῆς ἐν Ἑλλάδι Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διαδεχόμενος ἱκανόν οἰακοστρόφον, τὸν ἀλήστου μνήμης Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κυρόν Χρυσόστομον τὸν Β' ἐκεῖνος ἔφερεν εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν τῆς ἀποκαθάρσεως τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπὸ τὰ ξένα στοιχεῖα, τὰ ὅποια εἶχον εἰς αὐτόν παρεισφρήσει, καὶ ἐπανάφερεν τὴν τοπικὴν ἡμῶν Ἐκκλησίαν εἰς τὸ κλέος καὶ τὴν περιοπὴν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπὶ

τοῦ αἰοίδιμου προκατόχου αὐτοῦ, Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Μητροπολίτου πρῶν Φλωρίνης κυροῦ Χρυσοστόμου. Σεῖς ἀναλαμβάνετε τό καθήκον, νά ἐξυψώσητε τό κύρος αὐτῆς ἐτι περισσότερο, διά νά ἐπιτελεῖ εὐχερестέρως τό ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, διαφυλάσσουσα τήν ἱεράν παρακαταθήκην τῆς πατρῴας εὐσεβείας.

Εἰς τό ἔργον σας τοῦτο, θά ἔχητε συνεργούς ἅπαντα τά μέλη τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, κατά τό μέτρον τῶν δυνατοτήτων ἐκάστου.

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Ἐντεινε καί κατευοδοῦ καί ἀρχιεράτευε θεαρέστως καί ἀγιοπρεπῶς ἀγωνιζόμενος διά τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἐως θανάτου ἀγώνισαι περί τῆς ἀληθείας, τῆς Ὁρθοδοξίας καί Κύριος ὁ Θεός πολεμήσει ὑπέρ σου».

Εἰς πολλά ἔτη.

Τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαρθῶνος, Γραμματέως καί ἐκπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Καλλίνικε,

πως ἀναφέρει ὁ λδ' κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων:

«Τούς ἐπισκόπους ἐκάστου ἔθνους εἰδέναι χρή τόν ἐν αὐτοῖς πρῶτον καί ἡγεῖσθαι αὐτόν ὡς κεφαλὴν, καί μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ἐκείνου γνώμης· ἐκεῖνα δέ μόνα

πράττειν ἕκαστον, ὅσα τῇ αὐτοῦ παροικία ἐπιβάλλει καί ταῖς ὑπ' αὐτὴν χώραις. Ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνος ἄνευ τῆς πάντων γνώμης ποιεῖτω τι. Οὕτω γάρ ὁμόνοια ἔσται καί δοξασθήσεται ὁ Θεός διὰ Κυρίου ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι· ὁ Πατήρ, καί ὁ Υἱός καί τό Ἅγιον Πνεῦμα».

Ἐκ τῶν προηγουμένων φαίνεται πόσο μεγάλη εἶναι ἡ θέσις τοῦ Πρώτου ἤτοι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, διά τήν ὁμαλήν λειτουργίαν τοῦ συνοδικοῦ συστήματος μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Πρῶτος ὀφείλει νά εἶναι ὁ θεματοφύλαξ τοῦ συνοδικοῦ πολιτεύματος, δίχως νά αὐθαιρετῇ -κατά τό παπικόν σύστημα- δίχως ὅμως νά αὐθαιρετοῦν καί οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι καί νά ὀδηγεῖται κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία εἰς κατάστασιν ἀναρχίας.

Ἡ μὴ ὀρθὴ λειτουργία τοῦ συνοδικοῦ συστήματος ὀδηγεῖ -ὅπως ἀναφέρει ὁ ἀποστολικὸς κανὼν- εἰς ἀναταραχὴν καί διχνοστασίας. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν σφοδρῆς πνευματικῆς θαλασσοταραχῆς παρέλαβε τό πηδάλιον τῆς τοπικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας ὁ αἰοίδιμος προκατόχος ὑμῶν Ἀρχιεπίσκοπος κυρός Χρυσόστομος. Καί ἐάν θά ἔπρεπε νά περιγραφῇ ἡ προσφορά του διὰ μιᾶς φράσεως, εἶναι ἀκριβῶς ὅτι ἀποκατέστησε τήν ὁμαλήν λειτουργίαν τοῦ συνοδικοῦ συστήματος εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, καί δι' ἐπιδεξίων χειρισμῶν ἐξέβαλε τό σκάφος Αὐτῆς ἐκ μέσου τοῦ κυκλῶνος.

Ἦδη, νῦν, Μακαριώτατε, παραλαμβάνετε τό πηδάλιον τῆς νοητῆς νηὸς ἐν μέσῳ γαλήνης καί ἡρεμίας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου. Ἡ ψῆφος τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν, κατέστησεν ὑμᾶς πρῶτον τῇ τάξει, ἤτοι Ἀρχιεπίσκοπον, προκειμένου νά διαφυλάξητε ταύτην τὴν ἁρμονίαν εἰς τό συνοδικόν πολίτευμα, ὥστε νά δύναται ἡ το-

τακη ἡμῶν Ἐκκλησία νά ἐπιτελῇ τό σωτηριῶδες ἔργον Αὐτῆς.

Ἡδὴ κύκλῳ ἡμῶν εὐρίσκεται τό σύνολον τῶν παλαι ποτέ ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῶν χωρῶν τῆς περιοχῆς ἡμῶν ὡς πνευματικά ναυάγια περί τήν πίστιν, καταποθέντα ὑπό τῶν ὑδάτων τῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Τό ἔργον τῆς διασώσεως τῶν πτωγῶν ὑπό τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. εἶναι βαρύνον καί ἐπιπονον. Ὁ Οἰκουμενισμός ἐξηπλώθη ἀπό τὰς ἡμετέρας εἰς τὰ ποιμνία τῶν λεγομένων ἐπισήμων Ἐκκλησιῶν εἰς μέγαλον βαθμόν, ὥστε εἰς τήν πλειονότητά των ἐπικροτοῦν τά οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα τῶν ἡγετῶν των. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ τό καταφύγιον τῶν ὀλίγων οἱ ὅποιοι διαθέτουν ὀρθόδοξον συνείδησιν καί ἐπιθυμοῦν τήν σωτηρίαν των. Καί ἀποτελεῖ ἀσφαλές καταφύγιον, διότι ἐκτός τῆς γνησιότητος τῆς πίστεως, διαθέτει καί τήν κανονικότητα, πρᾶγμα ἐξίσου σημαντικόν.

Διά ταῦτα τά δύο χαρακτηριστικά (τήν ἀνόθευτον πίστιν καί τήν σφραγίδα τῆς κανονικότητος), ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος κατέστη πόλος ἑλξεως καί σημεῖον ἑνώσεως ὅλων τῶν ὑγιῶν δυνάμεων κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Μακαριώτατε,

Ἀναβιβάζεσθε σήμερον εἰς τόν ἀποστολοῖδρον θρόνον τῶν Ἀθηνῶν τόν ὅποιον ἐκλείσαν Ἅγιοι Ἱεράρχαι, μέ πρῶτον τόν σήμερον ἑορταζόμενον Ἅγιον Ἱερόθεον καί δεύτερον τόν Ἅγιον Διονύσιον τόν Ἀρεοπαγίτην καί ἀκολουθῶς τοὺς Ἁγίους Νάρκισσον, Πόπλιον, Κοδράτον, Λεωνίδην, Κλημάτιον καί Μιχαήλ Χωνιάτην. Ἀπαντες καθὼς καί οἱ ὁμολογηταί ἄμεσοι προκάτοχοι ὑμῶν Προκαθήμενοι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος θά δέονται ὑπέρ ὑμῶν καί θά σᾶς στηρίζουν εἰς τό ἔργον σας.

Εἰς τοῦτο θά εὕρητε συμπαραστάτας καί ἡμᾶς τοὺς συνιεράρχας ὑμῶν, οἱ ὅποιοι ἐνεπιστεύθησαν ὑμᾶς διά τήν θέσιν τοῦ Πρωθιεράρχου, καθὼς καί σύμπαντα τόν κλῆρον καί τόν λαόν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Μακαριώτατε Δέσποτα,

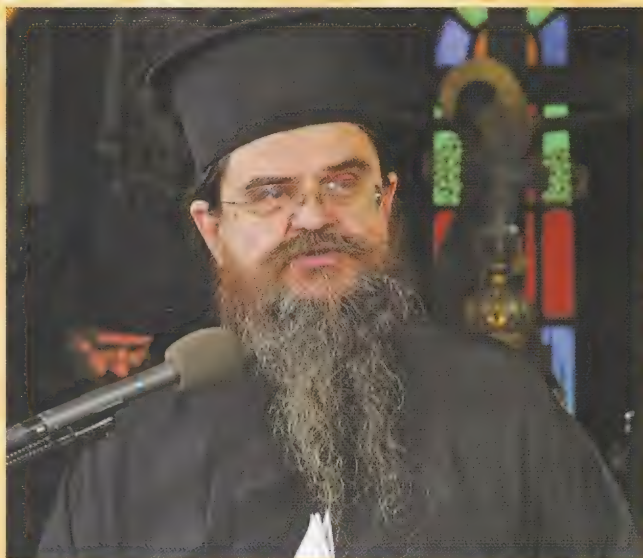
Σεῖς, τιμὰς δέν ἐζητήσατε. Ἡμεῖς ὅμως τήν θεϊκὴν ἐντολήν τῆς τιμῆς πρὸς τοὺς πνευματικούς πατέρας ἀποπληροῦντες, εἰς ἐνδειξιν ἀγάπης καί σεβασμοῦ, ἀλλὰ καί τῆς συμπαρατάξεως ἡμῶν, τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τό ἔργον σας, σᾶς

προσφέρομεν τοῦτο τό ἐγκόλπιον σχήματος δικεφάλου αἵετος. Ὅσακις ἂν φέρητε τοῦτο, θά ἐνθυμεῖσθε ὅτι οἱ συνιεράρχαι ὑμῶν, ἴστανται παρά τό πλευρόν σας συναγωνιζόμενοι εἰς τόν κοινόν ἀγῶνα τῆς πίστεως.

Εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα.

Τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα, ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Τοῦ Αἰδεσιμοσιολογιωτάτου Πρεσβυτέρου π. Νικολάου Δημαρᾶ, ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου.

Τοῦ Καθηγουμένου τῆς παλαιφάτου Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Μεθοδίου.

Ἐκπροσώπων τῶν ἐνοριῶν τῆς Πελοποννήσου.

Μετά ταῦτα ὁ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέγνωσε τόν ἐνθρονιστήριον λόγον. Ἡ ὅλη τελετή ἐπεσφραγίσθη διά τῆς ψαλμωδίας τῆς φήμης καί τοῦ πολυχρονισμοῦ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ προσέλευσις τοῦ λαοῦ ὑπερέβη τās προβλέψεις πάντων.

Χιλιάδες λαοῦ εἶχον κατακλύσει τόν Ναόν, τό προαύλιον καί τούς γύρω χώρους, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων παρέμειναν μέχρι τέλους διά νά λάβουν εὐλογία ἐκ τῆς χειρός τοῦ Μακαριωτάτου καί νά υποβάλλουν εὐχάς καί προσήσεις. Τήν τελετήν τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ, ἐτίμησαν διά τῆς παρουσίας των: ὁ Ἐξοχώτατος Ὑπουργός Θαλασσίων Ὑποθέσεων, Νήσων καί Ἀλιείας κ. Ἰωάννης Διαμαντίδης, ὁ ἀξιότιμος Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ. Γρηγόριος Νιώτης, οἱ ἀξιότιμοι Βουλευταί τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου κ.κ.: Δη-

μήτριος Καρύδης, Ἰωάννης Καντερές, Κωνσταντῖνος Αἰβαλιώτης (ἐκπρόσωπος τύπου τοῦ ΛΑΟΣ) καί Ἀδωνīs Γεωργιάδης (ὑποψήφιος Περιφερειάρχης Ἀττικῆς τοῦ ΛΑΟΣ), οἱ ὑποψήφιοι Ἀντιπεριφερειάρχαι Πειραιῶς κ.κ.: Στέφανος Χρήστου καί Ἄρης Σπῖνος, στρατιωτικοί ἐ.ἀ., ἐκπρόσωποι Τοπικῶν Ἀρχῶν, φορέων κ.ἄ..

Μετά τήν πολύωρον τελετήν τῆς ἐνθρονίσεως, ὁ ἐνθρονισθείς νέος Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπό τῶν Ἀρχιερέων καί τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου μετέβη εἰς τήν Ἱερᾶν Μονήν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πάρνηθος.

Ἐκεῖ ἐγένετο ἐπίσημος ὑποδοχή καί δοξολογία εἰς τό καθολικόν τῆς Μονῆς καί ἐψάλη τρισάγιον ὑπέρ ἀναπαύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης κυροῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀδελφότης τῆς Ἱ. Μονῆς παρέθεσε πλουσίαν τράπεζαν εἰς τούς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς καί Κληρικούς μετά τῆς συνοδείας των.

ΕΠΙΒΑΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Ὑχαριστῶ τό Θεό γιά τά ὅσα οἰκονόμησε τίς μέρες αὐτές στήν ἐλαχιστότητά μου.

Δοξάζω τό Πανάγιο ὄνομά Του!

Μέ ἀνήρπασε ἀπό τήν Μητρόπολη Ἀχαΐας, τήν ὁποία ὑπηρετήσα ταπεινά ἐπὶ τριάντα χρόνια. Μέ ἀνύψωσε στόν θρόνο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Προκαθήμενου τῆς μαρτυρικής Ἐκκλησίας μας, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία αὐτή τό 1924 ἀπέκρουσε τό ἀναθεματισμένο, Γρηγοριανό ἢ φράγκικο Ἡμερολόγιο. Ἀπέκοψε ἀπό τό σῶμα τῆς ὅλους τούς καινοτόμους Ἱεράρχες, πού ἄλλαξαν τό Παλαιό Ἡμερολόγιο, καί τούς κοινωνοῦντες μέ αὐτούς.

Τότε προκλήθηκε τό σχίσμα τοῦ 1924.

Πρέπει εὐθαρσῶς νά ὁμολογήσουμε, πώς ὑπόβαθρο τοῦ Νεοημερολογιτικοῦ αὐτοῦ Σχίσματος εἶναι ἡ αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τόν ὁποῖο, οἱ ἴδιοι οἱ Νεοημερολογίτες ἀποκαλοῦν παναίρεση!

Τίς αἱρέσεις ἐφευρίσκει πάντα ὁ διάβολος. Θέλει νά ἀποκλείει ἀπό τήν σωτηρία τούς ἀνθρώπους, Θέλει νά τούς ὁδηγεῖ μαζί του στήν αἰώνια κόλαση.

Ἡ Ἐκκλησία μας, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ μοναδική Κιβωτός τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἰδιαίτερα σήμερα, πού ὁ κατακλυσμός τῆς ἀμαρτίας, τῆς ἀσεβείας, τῆς ἀπιστίας, τῆς ἀποστασίας, τῆς σύγχρονης εἰδωλολατρίας, κυριαρχεῖ παντοῦ, ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας στόν σύγχρονο κόσμο, εἶναι περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά ἀναγκαία.

Γιά τό λόγο αὐτό, «ὁ Κοσμοκράτορας τοῦ

κόσμου τούτου», ὁ πολυμήχανος διάβολος, τήν πολεμᾷ ἀπαρχῆς, ἀνελέητα καί ἀκατάπαυστα.

Αὐτόν τόν πόλεμο κατά τῆς Ἐκκλησίας τόν βιώνουμε καθημερινά.

Στό ἓνα μέρος βλέπουμε τό πολυπληθές στρατόπεδο τῶν ὁπαδῶν τοῦ διαβόλου.

Στό ἄλλο, εἶναι τό στρατόπεδο τοῦ Χριστοῦ.

Τό στρατόπεδο τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Σήμερα τό στρατόπεδο αὐτό εἶναι μικρό. Εἶναι «τό μικρό ποίμνιο». Ἀνέκουν σ' αὐτό ὅσοι, στίς ἔσχατες μέρες πού ζοῦμε, δέν πλανήθηκαν. Ὅσοι «μέ φόβο καί τρόμο κατεργάζονται τήν ἑαυτῶν σωτηρία»!

Τήν Ἐκκλησία αὐτή ποίμαναν οἱ Προκαθήμενοί της, σπουδαῖοι κληρικοί. Ὅπως: ὁ Πρωθιεράρχης Δημητριάδος Γερμανός, ὁ ὁμολογητής Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας μας Χρυσόστομος Καβουρίδης, ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀκάκιος Παππᾶς, πού παρά τό βαθύτατο γῆρας του, δέν δίστασε νά ταξιδέψει μέχρι τήν Ἀμερική γιά νά μᾶς φέρι τήν Ἀρχιερωσύνη.

Ἐπίσης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος Πάστρας καί τέλος, ὁ διάδοχός του καί πρόσφατα σέ βαθύτατο γῆρας κοιμηθείς Χρυσόστομος Κιούσης.

Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπός μας Χρυσόστομος στά 24 χρόνια πού ποίμανε τήν Ἐκκλησία πρόσφερε ἀνυπολόγιστες ὑπηρεσίες.

Αὐτόν τόν ἱεράρχη, πού εἶχε τόσο θαυμαστό ὀσιακό τέλος, μέ κάλεσαν οἱ ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς νά διαδεχθῶ, μολονότι ὑπῆρχαν ἄλλοι ἀξιώτεροι καί ἱκανότεροι ἐμοῦ.

Ποτέ δέν διανοήθηκα στό παρελθόν τήν ἀνάδειξή μου ὡς Ἀρχιεπισκόπου. Καί ποτέ, δέν τό ἐπεδίωξα.

Δέν ἀρνήθηκα τήν εὐθύνη αὐτή, μέ τήν ὁποία μέ ἐπεφόρτισε ἡ ἀγάπη τῶν ἁγίων ἀδελφῶν, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας. Ἀνέλαβα τήν ὑποχρέωση, παρά τίς ἀσθενεῖς δυνάμεις καί τό ἐπισηφάλες τῆς ὑγείας μου, νά διακονήσω τήν Ἐκκλησία ἀπό τήν θέση αὐτή.

Τό ἔργο τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Κιούση ἐπιθυμῶ νά συνεχίσω. Προσδοκῶ στό ἔργο αὐτό, νά ἔχω τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι θά ἔχω τήν ὁμόθυμη συμπαράσταση τῶν ἁγίων ἀδελφῶν, τῶν Ἱεραρχῶν, τῶν ἄλλων κληρικῶν, τῶν μοναχῶν καί ὄλων τῶν πιστῶν. Αἰσθάνομαι ὅτι τό ἔργο αὐτό, τό ὁποῖο ἀπορρέει ἀπό τήν θέση μου ὡς Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι πολυσχιδές καί πολύ δύσκολο. Τό ἐξειδικεύω:

Ἡ πρώτη μέριμνά μου ὡς Ἀρχιεπισκόπου, σύν Θεῷ, ἐπιθυμῶ νά εἶναι ἡ ὁμολογία τῆς ὀρθῆς Πίστεως. Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τονίζουν: Χωρίς τήν ὀρθή Πίστη κανένας δέν σώζεται!

Ἡ Ὄρθή Πίστις εἶναι ὁρος σωτηρίας. Πάντα οἱ Ὄρθόδοξοι ὑπερασπίστηκαν καί ὑπερασπίζονται τήν ὀρθή Πίστη. Γιά τήν ἀκρίβεια τῆς ὀρθῆς Πίστεως ἔχυσαν καί τό αἷμα τους ἀκόμα. Οἱ Πατέρες

λένε: «Αἰρετικός ἐστὶ ὁ καί μικρόν γοῦν τί παρεκκλίνων τῆς ὀρθῆς πίστεως»!

Ἔτσι μᾶς παρέδωσαν τήν Πίστη ἀπαραχάρακτη καί ἀκαινοτόμητη.

Αὐτός ἦταν ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο τό 1924 οἱ πιστοί ἀρνήθηκαν νά δεχτοῦν τό Νέο Ἡμερολόγιο, γιά νά μή φραγκέψουν.

Τό φράγκεμα εἶναι αἵρεση. Τούς Φράγκους ἔχουν καταδικάσει καί ἀναθεματίσει Οἰκουμενικές Σύνοδοι. Ἡ Ἡ' Οἰκουμενική Σύνοδος, πού συνήλθε τό 867 ἐπὶ Μεγάλου Φωτίου καί ἡ Θ', πού συνήλθε τά ἔτη 1341, 1351 ἐπὶ ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ.

Στήν ἐποχή μας ἐξαπλώνεται παντοῦ ἡ αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ! Διδάσκει ὅτι ἡ Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι μία ἀπό τίς πολλές αἰρετικές «ἐκκλησίες»! Διδάσκει ὅτι κι' αὐτές οἱ αἰρετικές «ἐκκλησίες» μποροῦν τάχα νά σώσουν τοὺς ἀνθρώπους! Ἄν εἶναι ποτέ δυνατόν!

Ὁ Οἰκουμενισμός ἐπιδιώκει ὅλες αὐτές οἱ αἰρετικές «ἐκκλησίες» νά ἐνωθοῦν σέ μία «ἐκκλησία», στήν πραγματικότητα «ψευδεκκλησία»!

Αὕτη ἡ «ψευδεκκλησία» τῶν Οἰκουμενιστῶν δέν σώζει ποτέ κανένα ἄνθρωπο!

Ἦδη, οἱ Πατριάρχες, Ἀρχιεπίσκοποι καί λοιποὶ κληρικοὶ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἐνώθηκαν μέ τόν παπισμό. Τήν «ἐνωση» αὕτη ὑπέγραψε τό 1965 ὁ διαβόητος Πατριάρχης Ἀθηναγόρας μέ τόν Πάπα!

Αὕτη τήν «ἐνωση», «ψευδένωση», ἀγωνίζεται νά ὑλοποιήσει στίς μέρες μας ὁ Βαρθολομαῖος!

Ἐπισημαίνω τόν σατανικό καί καταχθόνιο ρόλο τόν ὁποῖο διαδραματίζει ὁ ἄνθρωπος αὐτός, πού λέγεται Βαρθολομαῖος!

Ὁ μοιραῖος αὐτός ἄνθρωπος, ὁ Βαρθολομαῖος, ἀνέλαβε νά ἐπιβάλλει παντοῦ αὕτη τήν «ψευδένωση»! Ἡ πλήρης ὑλοποίηση αὐτῆς τῆς «ψευδένωσης» ἀνατέθηκε στόν Βαρθολομαῖο, γιατί εἶναι ὁ μόνος ἄνθρωπος στό Φανάρι, πού εἶναι ἱκανός νά τήν ἐπιβάλλει.

Γ' αὐτό βιάζονται, νά ὑλοποιήσουν πλήρως τήν «ἐνωση» αὕτη, τώρα, ὅσο ζεῖ ὁ Βαρθολομαῖος!

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Βαρθολομαῖος θέλει νά συγκαλέσει τήν «Οἰκουμενική Σύνοδο», γιά νά ἐπικυρώσει τήν «ψευδένωση» αὕτη!

Γ' αὐτό τό λόγο, μέ τόσο μένος, πανουργία καί κακότητα, διώκεται ἀπό τό Φανάρι ἡ Ἱερά Μονή Ἑσφιγμένου!

Υπάρχουμε ὅμως κι' ἐμεῖς! Οἱ Παλαιοημερολογίτες! Εἴμαστε οἱ φρουροὶ πάνω στίς ἐπάλξεις

της Ὁρθοδοξίας. Οἱ φρυκτωροὶ της! Ἐμεῖς, πού κρατᾶμε τὴν «ἀκρίβεια» τῆς ὀρθῆς Πίστεώς μας! Αὐτὴ εἶναι ἡ Ὁμολογία μας!

Αὐτὴ τὴν Ὁμολογία τῆς Πίστεως δέχονται ὅλοι, ἢ σχεδόν ὅλοι οἱ Παλαιοημερολογίτες. Π' αὐτό, ἡ Ἐκκλησία μας δέν χορηγεῖ τὰ μυστήριά της στοὺς Νεοημερολογίτες καὶ τοὺς ἄλλους αἵρετικούς.

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι τὸ ἀντίβαρο στὴν αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Στὸ χῶρο τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἀκούγεται κάπου κάπου καὶ μερικές φωνές κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, κατὰ τοῦ Παπισμοῦ κατὰ τοῦ Βαρθολομαίου καὶ τῶν σύν αὐτῷ, ἀπὸ συντηρητικούς θεολόγους, κληρικούς καὶ ἄλλα πρόσωπα.

Τὰ πυρὰ ὅμως αὐτὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν, πού φωνάζουν κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοῦ Παπισμοῦ, τοῦ Βαρθολομαίου καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματοῦχων τοῦ Νεοημερολογισμοῦ, εἶναι ἄσφαιρα!

Γιατί αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους καταγγέλλουν ὡς κακόδοξους, ταυτόχρονα τοὺς μνημονεύουν στὶς ἐκκλησίες τους ὡς Ὁρθόδοξους. Καὶ «κοινωνοῦν» μαζί τους!

Τὸ γεγονός αὐτό, τοὺς καθιστᾶ ἀνακόλουθους καὶ ἀναξιόπιστους.

Ἀναπολόγητοι θὰ εἶναι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως καὶ ὀρισμένοι συντηρητικοὶ θεολόγοι τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, οἱ ὁποῖοι συκοφαντοῦν τὴν Ἐκκλησία μας, ὅπως ἦταν ὁ Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μέ τὰ ὅσα γράφουν προσφέρουν ἀνυπολόγιστες ὑπηρεσίες στοὺς Οἰκουμενιστές! Φρονῶ ὅτι ἤρθε ἡ ὥρα νὰ ἀναιρεθοῦν ὅλες αὐτές οἱ κακόδοξες ἀπόψεις τῶν θεολόγων αὐτῶν.

Ἡ Ἐκκλησία μας πιστεύει, ὁμολογεῖ καὶ διακηρύττει ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία.

Εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Εἶναι ἡ μόνη πού σώζει τὰ μέλη της, ὅσα ἐπιθυμοῦν τῇ σωτηρία τους κι' ἀγωνίζονται γι' αὐτή.

Καμιά αἵρεση δέν σώζει! Καμιά αἵρεση δέν ἔχει Χάρη! Καμιά αἵρεση δέν ἔχει μυστήρια!

Αὐτὴ τὴν ὁμολογία διακήρυξε ὁ μακαριστός Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας Χρυσόστομος Καβουρίδης τὸ 1935. Αὐτὴ τὴν ὁμολογία δέχεται ἡ Ἐκκλησία μας μέχρι σήμερα.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο δέν παρέχουμε τὴν θεία Εὐχαριστία καὶ τὰ ἄλλα μυστήριά μας σέ ὅσους δέν εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως εἶναι οἱ Νεοημερολογίτες.

Ὑπάρχει ἓνα σοβαρό ζήτημα, πού ἀπασχολεῖ τὴν Ἐκκλησία μας.

Εἶναι τὰ ἐνδο-παλαιοημερολογιτικὰ σχίσματα, πού κατέληξαν σέ Παρατάξεις.

Αὐτό τὸ κατάκριτο φαινόμενο τῶν Παρατάξεων δημιουργήθηκε εἴτε ἀπὸ ἐκκλησιολογικές διαφορές, εἴτε ἀπὸ καθηρημένους πρώην κληρικούς.

Θά εἶμαι ἰδιαίτερα εὐτυχής, ἐάν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς διακονίας μου ὡς Ἀρχιεπισκόπου συμβάλλω, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, στὴν κατὰ Θεὸν ἐπίλυση αὐτῶν τῶν ἐκκλησιολογικῶν διαφορῶν, μέ ἓνα καλόπιστο καὶ εἰλικρινῆ θεολογικὸ Διάλογο.

Ὅσον ἀφορᾶ στὶς Παρατάξεις πού δημιουργήσαν ὀρισμένοι καθηρημένοι πρώην κληρικοὶ ἐπιθυμῶ νὰ διευκολύνω τὴν ἐπιστροφή ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων στὴ μάνδρα τῆς Ἐκκλησίας.

Θά γίνουν δεκτοί, ἐφόσον τὸ θελήσουν, ὅπως προβλέπουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, οἱ ἐντολές τῶν Πατέρων καὶ ἡ πράξη τῆς Ἐκκλησίας.

Στὴ θεία λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου παρακαλοῦμε τὸν Θεό, νὰ «παύσῃ τὰ σχίσματα τῶν (κατὰ τόπους Ὁρθόδοξων) Ἐκκλησιῶν. Παρακαλοῦμε νὰ ἐπαναφέρει «τούς πεπλανημένους» στὴν Ἐκκλησία.

Πιστεύω ὅτι ἡ ἐνότητα αὐτὴ στὴν Ἐκκλησία ὅλων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν εἶναι ἐπιθυμία καὶ προσευχὴ ὅλων. Αὐτό

«Ράβδον δυνάμειος ἔξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου» (Ψαλμός ΡΘ' 109).

είναι καί ἡ δική μου ἐπιθυμία καί ἐπιδίωξη.

Ἐκκλησία δέν εἶναι μόνο οἱ ἐπίσκοποι. Εἶναι καί οἱ λοιποὶ κληρικοί, οἱ μοναχοὶ καί οἱ λαϊκοί. Ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, καί εἶναι οἱ ὑπερασπιστές της, ὅπως ἀπεφάνθησαν οἱ Πατριάρχες τῆς Ἀνατολῆς τό 1848.

Ἐπιθυμία καί ἐπιδίωξή μου εἶναι νά βοηθήσω τήν ἐνεργοποίηση ὅλων τῶν μελῶν τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Τό κάθε μέλος ἔχει νά διαδραματίσει ιδιαίτερο καί σημαντικό ρόλο.

Κατ' ἀρχήν, οἱ λοιποὶ κληρικοί.

Ἡ ἱερωσύνη εἶναι τό ὕψιστο ὑπόρρημα πού ὑπάρχει στόν κόσμο. Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός ἔλεγε πώς ἂν συναντήσῃ στό δρόμο του ἓνα παπᾶ καί ἓνα ἄγγελο, θά φιλήσῃ πρῶτο τό χέρι τοῦ παπᾶ καί ὕστερα τοῦ ἀγγέλου.

Δέν εἶναι βιοποριστικό ἐπάγγελμα ἡ ἱερωσύνη. Στήν ἱερωσύνη δέν χωράει οὔτε τρίχα ἔλεγαν οἱ παλαιοί. Οἱ ἀνάξιοι δέν μποροῦν νά εἶναι ἢ νά γίνουν κληρικοί. Οἱ Πατέρες ἀπαιτοῦν κάθε κληρικός νά εἶναι ἄξιος! Καί αὐτό ἐπιμαρτυρεῖ ὁ λαός στίς χειροτονίες τῶν νέων κληρικῶν, ἀναφωνώντας τό «ἄξιος, ἄξιος»!

Οἱ Πατέρες πρωτίστως ἀπαιτοῦν οἱ χειροτονούμενοι κληρικοί νά μὴν ἔχουν σαρκικά κωλύματα, γιά νά εἶναι ἄξιοι.

Π' αὐτό λέμε στόν Χερουβικό ὕμνο «οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καί ἡδοναῖς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν...»

Ἡ ἐποχή μας εἶναι ἀντι-πνευματική! Εἶναι ὕλιστική! Οἱ γονεῖς θέλουν τά παιδιά τους νά γίνουν ὅ,τιδήποτε ἄλλο ἐκτός ἀπό ἱερεῖς ἢ μοναχοί!

Στήν Ἐκκλησία μας ὑπάρχει ἔλλειψη ἱερατικῶν κλήσεων. Πρέπει ὅλοι νά βοηθήσουμε νά προσέλθουν οἱ νέοι μας στήν ἱερωσύνη.

Νέοι, ἄξιοι, μέ εὐσέβεια καί ζῆλο ἱεραποστολικό!

Αὐτό εἶναι τό πρῶτιστο προσόν, πού πρέπει νά

ἔχει ἓνας κληρικός. Ἡ μόρφωση, ἐάν ἔχει, εἶναι χρήσιμη, ἀλλά δέν εἶναι ἡ πρῶτιστη ἀναγκαιότητα. Στόν τομέα αὐτό ἐπιθυμῶ νά ἐπικεντρώσω τίς ἐπιδιώξεις μου.

Τί Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί θά εἴμεθα ἂν δέν μποροῦμε νά ἐπανδρώσουμε τίς ἐνορίες μας μέ ἄξιους ἱερεῖς;

Μετά, οἱ μοναχοί. Στίς μέρες μας ὁ μοναχισμός περνάει κρίση. Ἐπαυσε νά μαγνητίζει τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ὅσον ἄλλοτε.

Παλαιότερα, ὁλόκληρες οἰκογένειες ἐγκατέλειπαν τόν κόσμο καί πηγαιναν στά μοναστήρια, κοντά σέ ἁγίους γέροντες. Σήμερα τά μοναστήρια μας φθίνουν, ἀπό ἔλλειψη μοναχῶν.

Ἔχουμε ἀνάγκη μοναχῶν, ὄχι γιά νά μὴ ρημάξουν τά κτίρια τῶν μοναστηριῶν. Οἱ μοναχοὶ εἶναι τά πρότυπα τῆς τέλει πνευματικῆς ζωῆς, στήν ὁποία ὀφείλουν οἱ ἄνθρωποι νά φτάσουν. Αὐτό εἶναι ὁ προορισμός κάθε ἀνθρώπου.

Ὅποιος δέν ἀγαπάει τόν μοναχισμό, δέν εἶναι Ὁρθόδοξος! Θά εἴμαι εὐτυχής, ἂν μπορέσω νά βοηθήσω νά ἀκμάσει καί πάλι ὁ μοναχισμός στήν Ἐκκλησία μας.

Τέλος, οἱ λαϊκοί. Στήν Ὁρθοδοξία οἱ λαϊκοὶ δέν εἶναι παθητικά μέλη. Εἶναι ἐνεργά. Συμμετέχουν στίς πολλές δραστηριότητές της, ὅπως στήν κατήχηση τῶν πιστῶν, στή φιλανθρωπία, στήν ἀντιμετώπιση πολλῶν προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας καί σ' ἄλλους τομεῖς.

Ὅταν τά μέλη τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐνεργοποιημένα καί ἐργάζονται γι' αὐτή, τότε ἡ Ἐκκλησία πάει μπροστά. Ἐκτελεῖ θεοφιλῶς τό ἔργο της. Ἡ ἀφύπνιση καί ἐνεργοποίηση ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιθυμῶ νά εἶναι ἡ μόνιμη φροντίδα μου ὡς Ἀρχιεπισκόπου.

Ἰδιαίτερη ἐπιθυμῶ νά εἶναι ἡ φροντίδα μου γιά τή νεολαία.

Εἶναι ἀξιέπαινοι οἱ νέοι μας, πού μένουν ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στίς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι εὐλογημένα ἀπό τό Θεό τά παλικάρια μας, πού δέν παρασύρθηκαν ἀπό τά μεθυστικά δέλεαρ καί τερπνά τοῦ κόσμου τούτου, δέν τρέφονται μέ τά «ξυλοκέρατα» τοῦ ἀσώτου, ὅπως εἶναι, ὁ πανσεξουαλισμός, τά ναρκωτικά, οἱ ἑξαλλες διασκεδάσεις καί τόσα ἄλλα.

Αὐτοὶ οἱ νέοι εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς Ἐκκλησίας! Εἶναι τό μέλλον τῆς πατρίδας μας!

Χωρίς ὀξυγόνο δέν ζεῖ ὁ ἄνθρωπος. Καί ἡ

Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ «ὀξυγόνο»! Τὸ «ὀξυγόνο» τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ Θεολογία. Ὅχι ἡ ὁποιαδήποτε «θεολογία». Εἶναι ἡ θεολογία πού μᾶς παρέδωσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες! Αὐτὴ τὴ θεολογία, τούς τὴν ἀποκάλυψε ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Οἱ Πατέρες εἶναι οἱ αὐθεντικοὶ δάσκαλοί μας.

Ὅσα διδάσκουν δὲν εἶναι φλύαρες σκέψεις. Εἶναι ἡ προσωπικὴ τους ἐμπειρία, πού τούς ὁδήγησε ἀπὸ τὴν «κάθαρση», στο «φωτισμό» καὶ τὴ «θέωση».

Ὁ προορισμός κάθε ἀνθρώπου εἶναι νά γίνῃ ὁμοιος μέ τὸ Θεό.

Αὐτός εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας. Νά θεώνει τὸν ἄνθρωπο! Νά τὸν καθιστᾷ ἅγιο. Ἁγίους δημιουργεῖ μόνο ἡ Ἐκκλησία!

Ὅχι «ψευδο-ἁγίους», πού ἀνακηρύττει ὁ Βαρθολομαῖος καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ του αἰρετικοί, πού ἀνακήρυξαν ἅγιο καὶ αὐτὸν τὸν Χρυσόστομο Σμύρνης!

Ἐκκλησία χωρὶς Πατερικὴ Θεολογία δὲν εἶναι Ὁρθόδοξη! Εἰδικὰ ἐμεῖς οἱ Γ.Ο.Χ., ἂν ζοῦμε χωρὶς τίς διδαχὲς τῶν ἁγίων Πατέρων, εἴμαστε στήν πραγματικότητα «δεκατριμερίτες»! Δέν εἴμαστε Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί! Ἐπιθυμῶ νά ἐργασθῶ μέ ὅλες τίς δυνάμεις μου στήν ἐμπέδωση τῆς Πατερικῆς θεολογίας μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Θά ἤθελα καὶ πολλὰ ἄλλα νά εἰπῶ, γιὰ τὸ πῶς ἐπιθυμῶ νά ποιμάνω ὡς Ἀρχιεπίσκοπος τὴν Ἐκκλησία μας, ὥστε νά μὴ κατακριθῶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, πού θά δώσω λόγο στό Θεό!

Θά εἰπῶ μόνο τοῦτο. Ἐπιθυμῶ νά ποιμάνω τὴν Ἐκκλησία, ὡς Προκαθήμενός της, μέ βάση τούς Ἱερούς Κανόνες! Γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας οἱ Κανόνες προβλέπουν τὴν κατὰ Θεό ρύθμισή τους. Στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλουν τὸ λεγόμενο «συννοδικό σύστημα». Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι οὔτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, πού εἶναι ὁ «Πρῶτος» τῆς Συνόδου, μπορεῖ μόνος του νά ἐνεργεῖ ὅ,τι θέλει, οὔτε τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Συνόδου, χωρὶς αὐτὸν μποροῦν νά κάνουν ὅ,τι ἐπιθυμοῦν!

Ὁ 34ος Κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὀρίζει:

«Οἱ ἐπίσκοποι κάθε ἐπαρχίας πρέπει νά γνωρίζουν αὐτὸν πού εἶναι Πρῶτος ἀνάμεσά τους καὶ νά θεωροῦν αὐτὸν ὡς κεφαλὴ καὶ νά μὴν κάνουν τίποτε παραπάνω χωρὶς τὴ γνώμη ἐκείνου. Ἀλλὰ οὔτε κ' ἐκεῖνος, δηλ. ὁ Πρῶτος, νά κάνει κάτι χωρὶς τὴ γνώμη ὅλων. Γιατί ἔτσι θά ὑπάρχει ὁμόνοια καὶ θά δοξάζεται ὁ Θεός»!

Πιστεύω ὅτι αὐτὴ τὴν ἱερὴ στιγμή εἶναι ἀοράτως

παρόντες οἱ Πατέρες καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ὅσιοι, πού ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν Ὁρθὴ Πίστη. Εἶναι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι! Εἶναι ἀκόμα οἱ ἀείμνηστοι προκατόχοί μου Ἀρχιεπίσκοποι Γερμανὸς Μαυρομαμάτης, Χρυσόστομος Καβουρίδης, Ἀκάκιος Παππᾶς, Αὐξέντιος Πάστρας καὶ Χρυσόστομος Κιούσης, ὡς καὶ οἱ προαπελθόντες ἀδελφοὶ ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι ἐνώνουν τίς προσευχὲς τους μαζί μας γιὰ τὴν Ἐκκλησία.

Τέλος, ὡς πρὸς ἐμέ, ἔχω νά σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι θεῖα δυνάμει στήν καρδιά μου ὑπάρχει θέση καὶ γι' αὐτούς πού μέ ἀγαποῦν καὶ προσεύχονται νά μέ στηρίξει ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ γι' αὐτούς πού τυχόν μέ συμπαθοῦν λιγότερο ἢ καθόλου!

Ἐπιθυμῶ νά ἀρέσω σέ ὅσους εἰλικρινὰ ἀγαποῦν τὸν Θεό καὶ ὄχι στὸν κόσμο.

Ὅλους σᾶς ἀγαπῶ ἐν Χριστῷ καὶ σᾶς εὐλογῶ! Θά εἶμαι στήν διάθεση τοῦ καθένα σας. Θά χαρῶ νά σᾶς γνωρίσω ἕναν ἕναν προσωπικά. Ὅποιος θέλει μπορεῖ νά μέ συναντᾷ στά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπου θά βρίσκομαι, ἂν θέλει ὁ Θεός, ἀρκετές μέρες τὴν βδομάδα, ὅπως θά ἀνακοινωθεῖ προσεχῶς.

Ἀποστέλλω τίς ἀδελφικές μου εὐχὲς στὸν ἀσθενοῦντα ἀδελφὸ Σεβ. Μητροπολίτη Ἀμερικῆς κ. Παῦλο, στὸν ὁποῖο εὐχομαι ἀποκατάσταση τῆς υγείας του.

Εὐχὲς καὶ εὐλογίες στοὺς κληρικούς μας καὶ μοναχοὺς πού διακονοῦν παντοῦ στό ἐξωτερικό.

Χαιρετίζω ιδιαίτερα καὶ εὐλογῶ τὴν ἀγωνιζόμενη, χάριν τῆς πίστεως, καὶ διωκόμενη ἀπὸ τὸν Βαρθολομαῖο Ἱερά Μονὴ Ἐσφιγμένου καὶ ὅλους τοὺς ζηλωτὲς μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν! Ἀμήν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΡΧ/ΠΟΥ ΤΥΧΩΝΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

11/24 Οκτωβρίου 2010

Τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικον,

Πρόεδρον τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἅπαντας τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Κυρίῳ ἀδελφούς συν-Ἱεράρχας τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Ἡμεῖς, οἱ Ἱεράρχαι τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔχοντες συναχθεῖ διὰ τὴν φθινοπωρινὴν συνεδρίασιν τῆς Ι. Συνόδου, ἀπευθυνόμεθα εἰς τοὺς ἀδελφούς συνιεράρχας τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν νόμιμον διάδοχον τῆς Αὐτοκεφάλου τοπικῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ συγχαίρομεν Ὑμᾶς, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, κ. Καλλίνικον, ἄξιον διάδοχον τοῦ εἰς Κύριον ἐκδημήσαντος Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Ὑμῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπικεφαλῆς τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων.

Εἴχομεν τὴν τύχην νὰ συναντηθῶμεν μετὰ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ὑμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προσωπικῶς μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς θητείας αὐτοῦ, καὶ νὰ λάβωμεν γνῶσιν ἐξ αὐτῆς τῆς συναντήσεως, τῆς ἐπιθυμίας τῶν Ὑμετέρων Ἱεραρχῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς πλήρους ἐνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν μας, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξε προσωπικῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμία αὐτοῦ ὅπως ἴδῃ ταύτην τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητα τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Τοῦτου ἕνεκα, ἐλπίζομεν ὅτι ἅπασαι αἱ δυσκολίαι αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κοινῆς συνεδριάσεως ἡμῶν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπερβληθῶν μετὰ τὴν ἐπίτευξιν συναινέσεως: ὅπως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀκριβείας σχετικῶς μετὰ τὰ ζητήματα τῆς πίστεως, ὁμοίως καὶ εἰς τὰς πρακτικὰς ἐκείνας τῆς ἐφαρμογῆς τῆς οἰκονομίας, σχετικῶς μετὰ τὰ θέματα τῆς κανονικῆς τάξεως τὰ ὁποῖα ἔχουν καθιερωθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱερά Παράδοσιν καὶ τὰς παραδόσεις αἱ ὁποῖαι καθιερώθησαν Συνοδικῶς, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Ρωσίᾳ καὶ Ἑλλάδι, καὶ δὲν ἔχουν θεωρηθεῖ κατὰ τὸ παρελθόν αἰτία διὰ τὸ χωρισμὸν αὐτῶν.

Μετ' ἀγάπης, πίστεως καὶ ἐλπίδος διὰ σύντομον μετὰξὺ ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἐνότητα

† Τύχων, Ἀρχιεπίσκοπος Ὁμσκ καὶ Σιβηρίας, Πρόεδρος τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων
τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

† Βενιαμίν, Ἀρχιεπίσκοπος Εὐξείνου Πόντου καὶ Κουμπάν, Ἀντιπρόεδρος τῆς Συνόδου
τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

† Ἑρμογένης, Ἐπίσκοπος Τσερνίγκοφ καὶ Γκομέλ

† Σαββάτιος, Ἐπίσκοπος Βινίτσκ

† Στέφανος, Ἐπίσκοπος Τρέντον καὶ Βορείου Ἀμερικῆς

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΕΚΔΗΜΗΣΑΝΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τὸ Σάββατον 10/23 Ὀκτωβρίου, εἰς τὸ Καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου Μεγάρων, ἐτελέσθη τὸ τεσσαροκονθήμερον μνημόσυνον τοῦ μακαρία τῇ λήξει γενομένου Πρωθιεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. κυροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὴν πολυαρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἀναφερθεὶς εἰς τὴν δρᾶσιν καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος ὡς Ἀρχιεπισκόπου τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.. Παρόντα ἦσαν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας καὶ μεγίστη ἡ προσέλευσις τῶν πιστῶν.

Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀδελφότητα τῆς Ἱ. Μ. Παναχράντου, ἐκπληροῦσα τὴν ἐντολὴν τοῦ μακαριστοῦ Γέροντός της διένειμεν, εἰς μνήμην αὐτοῦ καὶ χάριν εὐλογίας, πλεῖστα ἐκ τῶν ἱερῶν ἀμφίων αὐτοῦ εἰς τοὺς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς καὶ Κληρικούς.

Χρυσοστόμου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, αἰωνία ἡ μνήμη!

ΑΝΑΠΑΥΣΟΝ ΣΩΤΗΡ ΗΜΩΝ ΜΕΤΑ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΩΝ ΔΟΥΛΩΝ ΣΟΥ...

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Τὴν Δευτέραν 12/25 Ὀκτωβρίου 2010 συνήλθεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα Αὐτῆς (ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 32, γ' ὄροφον) εἰς πρώτην μὲν τακτικὴν Συνεδρίαν, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Αὐτῆς κ.κ. Καλλινίκου.

Παρόντα ἦσαν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ δὲ ἀσθενὴς Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου, μέλους τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ..

Μετὰ τὰς σχετικὰς προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε τὰς κάτωθι ἀποφάσεις:

1. Διώρισεν τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Μαραθῶνος κ. Φώτιον ὡς Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
2. Διώρισεν τὸν Παν/τον Ἀρχιμ. π. Γρηγόριον Ταυλάριον ὡς Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
3. Προέβη εἰς ριζικὸν ἀνασχηματισμὸν τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν.

4. Προέβη εἰς ἀνασύνθεσιν τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων.

5. Ἀπεφάσισεν διὰ τοὺς Τοποτηρητάς τῶν χηρενουσῶν ἐπαρχιῶν.

6. Ἐγένετο ὁ προγραμματισμὸς διὰ τὴν τελετὴν τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸν Κεντρικὸν Λιμένα Πειραιῶς.

7. Ἐγένετο ὁ προγραμματισμὸς διὰ τὸ Συνοδικὸν συλλεῖτουργον καὶ τὴν Συνοδικὴν ἐκδήλωσιν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

8. Ἐνημερώθηκε τὸ σῶμα διὰ τὴν συνέχεια τῶν συζητήσεων μετὰ τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Τύχωνα.

9. Συνεζητήθη ἡ αἴτησις προσχωρήσεως εἰς τὴν κανονικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ὁρθοδόξων κοινοτήτων ἐξ ἀφρικανικῶν κρατῶν καὶ ἀπεφασίσθη ἡ περαιτέρω διερεύνησις τῶν συγκεκριμένων ὑποθέσεων.

10. Ἐρυθμίσθησαν λεπτομέρειαι περὶ τῆς ἐφαρμογῆς προηγουμένης ἀποφάσεως καθιερώσεως τιμητικῶν διακρίσεων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ..

11. Συνεζητήθησαν ὑποθέσεις τῶν Ἱερῶν Μη-

τροπόλεων Λαρίσης καί Θεσσαλονίκης & Δημητριάδος.

12.Ενημερώθη ἡ Ἱερά Σύνοδος περί τοῦ θέματος τῆς λεγομένης «κάρτας τοῦ πολίτου», ἐγένετο προκαταρκτική συζήτησις καί ἀπεφασίσθη ἡ περαιτέρω συλλογή στοιχείων ἀπό ἐπαίοντας πρός λήψιν ἀποφάσεως εἰς προσεχῆ συνεδρίαν.

13.Ἀπεφασίσθη ἡ ἔκδοσις ἀνακοινώσεων τῆς Ἱεράς Συνόδου μετά συνοπτικῆς ἀναφορᾶς τῶν πρός δημοσιοποίησιν πεπραγμένων ἐκάστης Συνεδρίας.

14.Συνεζητήθησαν ἐπιστολαί καί ὑπομνήματα πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον καί ἀπεφασίσθη περί τῆς ἀπαντήσεώς των.

15.Ἀπεφασίσθη ἡ διερεύνησις περί καθιερώσεως καί ἄλλων συνοδικῶν ἑορτασμῶν συμβολικοῦ χαρακτήρος.

Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΕΙΩΝ

ατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱεράς Συνόδου τήν 12/25 Ὀκτωβρίου 2010 αἱ Τοποτηρητεῖαι τῶν χρευνουσῶν ἐπαρχιῶν διεμορφώθησαν ὡς κάτωθι:

* Ἱερά Μητρόπολις Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου, Τοποτηρητής ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος.

* Ἱερά Μητρόπολις Σερρῶν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης, Τοποτηρητής ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

* Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος, Τοποτηρητής ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

* Ἱερά Μητρόπολις Δυτικῆς Ἑλλάδος, Τοποτηρητής ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος.

* Ἱερά Μητρόπολις Κρήτης, Τοποτηρητής ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερρόντιος.

* Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Λέσβου καί Σάμου, Τοποτηρητής ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

* Ἱερά Μητρόπολις Κυκλάδων καί Δωδεκανήσου, Τοποτηρητής ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

* Ἱερά Μητρόπολις Αὐστραλίας καί πάσης Ὠκεανίας, Τοποτηρητής ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος.

* Ἐξαρχία Εὐρώπης, Τοποτηρητής ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος

Η ΝΕΑ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ἡ ἀρμοδιότητες καί ἡ σύνθεσις τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν κατά τήν ἀπό 12/25-10-2010 ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου ἔχει ὡς ἑξῆς:

[Ὁ πρῶτος τῶν ἀναφερομένων εἰς ἐκάστην Ἐπιτροπὴν ἀποτελεῖ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς καί ὁ δεύτερος τὸν Ἀναπληρωτὴν Πρόεδρον. Εἰς ἀπάσας τὰς Ἐπιτροπὰς μετέχουν ἐκτάκτως ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων καί ἐθέλονται κυρίως ἐκ τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου].

α) ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Ἀρμοδιότητες: Ἡ εὐρυθμία λειτουργίας τῶν Συνοδικῶν Γραφείων. Ἀποτελεῖται ex officio ἐκ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Γραμματέως καί Πρακτογράφου τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων καί λαϊκὸν προσωπικόν. Ἡ Ἀρχιγραμματεία παρέχει γραμματειακὴν ὑποστήριξιν καί εἰς τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια καί τὰς λοιπὰς Συνοδικὰς Ἐπιτροπὰς.

Εἰδικώτερον μεριμνᾷ διὰ τὸ πρωτόκολλον καί τὴν διεκπεραίωσιν τῆς εἰσερχομένης καί ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας τὴν διαφύλαξιν τοῦ ἀρχείου τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, τὴν φύλαξιν καί τήρησιν τῶν Κωδικῶν τῶν Ὑπομνημάτων καί Διαβεβαιώσεων τῶν Ἐπισκοπικῶν Ἐκλογῶν, τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου καί τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱεράς Συνόδου, τὴν ἐνημέρωσιν αὐτῆς περί τῶν ἐκάστοτε ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων, τὴν ἐνημέρωσιν τῶν Μητρῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν, Ἱεροῦ Κλήρου καί Ἰδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., τὴν ἔκδοσιν ταυτοτήτων εἰς Κληρικούς καί πιστοποιητικῶν εἰς τὰς ἀρχάς, τὴν σύνταξιν ἀνακοινώσεων περί τῶν πεπραγμένων τῆς Ἱεράς Συνόδου, τὴν φροντίδα ἐκδόσεως τοῦ ἐτησίου ἡμεροδείκτου καί τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ ἐπισήμου ἱστοτόπου τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Σύνθεσις: Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος (Ἀρχιγραμματεὺς), οἱ Παν/τοι Ἀρχιμ.: π. Γρηγόριος Ταυλάριος (Γραμματεὺς), π. Χριστόδουλος Καραῖσκος (Γραμματεὺς Ἐκκλ. Δικ.) καί π. Γαβριήλ Δημητρίου (Ἀναπλ. Γραμματεὺς Ἐκκλ. Δικ.)

καί οἱ Ἐντιμώτατοι κ.κ.: Νικόλαος Καλοσκάμης (Σύμβουλος Πληροφορικής), Λεωνίδας Πίττος (Υπεύθυνος ἐνημερώσεως ἱστοτόπου), Ἰωάννης Γρυπαῖος (Τεχνικός Ἱστοτόπου), Κωνσταντῖνος Πάνος (Υπεύθυνος Πρωτοκόλλου) καί Κωνσταντῖνος Κατσαγώνης (Σύνδεσμος-Κλητήρ).

β) ΔΟΓΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Ἀρμοδιότητες: Ἡ παροχή γνωμοδοτήσεων πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον διὰ δογματικά καί κανονικά ζητήματα.

Σύνθεσις: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καί οἱ Ἑλλογιμώτατοι Θεολόγοι κ.κ.: Ζήσης Τσιότρας καί Κωνσταντῖνος Πάνος.

γ) ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ἀρμοδιότητες: Ὁ συντονισμός καί διευκόλυνσις τοῦ κοινωνικοῦ ἔργου τό ὁποῖον ἐπιτελεῖται ἀπὸ τὰς ἐνορίας καί ὀργανώσεις κοινῶν δράσεων κοινωνικῆς προσφορᾶς εἰς εὐρύτερον ἐπίπεδον.

Σύνθεσις: Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καί οἱ Αἰδ/τοι Πρεσβύτεροι: π. Στυλιανός Τομαῆς, π. Γεώργιος Κοντογιώργης καί π. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης.

δ) ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ἀρμοδιότητες: Ἡ διάδοσις τῆς ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδόξου πίστεως εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον μέσω τῆς ἐξ ἀποστάσεως παροχῆς ὑλικοῦ ὀρθοδόξου ἐνημερώσεως καί τῆς ὀργανώσεως ἱεραποστολικῶν κοινοτήτων ὅπου ὑπάρχει δυνατότης.

Σύνθεσις: Οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος, ὁ Παν/τος Ἱερομ. π. Παῦλος Brouche καί οἱ Αἰδ/τοι Πρεσβ. Π. Ἀναστάσιος Hudson καί π. Πέτρος Ἀνάκλητος Anacleto Dos Santos Junior.

ε) ΤΥΠΟΥ, ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ

Ἀρμοδιότητες: α) Ἡ ἔκδοσις δελτίων τύπου, β) ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὰ Μ.Μ.Ε., γ) ἡ ὀργανώσις ἐιδικῶν ἐκδηλώσεων.

Σύνθεσις: Οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καί Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

στ) ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Ἀρμοδιότητες: α) Ἡ παροχή γνωμοδοτήσεων πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον διὰ νομικά θέματα, β) ἡ παρακολούθησις πορείας δικαστικῶν ὑποθέσεων καί ἐνημέρωσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γ) ἡ τήρησις ἀρχείου νομοθεσίας, νομολογίας καί γνωμοδοτήσεων διὰ θέματα σχετικά μέ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ..

Σύνθεσις: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος καί ὁ Ἐντιμώτατος κ. Ἀντώνιος Νέτσος.

ζ) ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ἀρμοδιότητες: Ἡ ἐποπτεία τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς Κατηχητῶν, τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, καί τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου.

Σύνθεσις: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

η) ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ

Ἀρμοδιότητες: Ταξινόμησις τοῦ πλουσίου ἀρχεῖου ὑλικοῦ τῶν γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί μελλοντικῆ ψηφιοποίησις αὐτοῦ.

Σύνθεσις: Ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος Ταυλάριος καί ὁ Ἐντιμώτατος κ. Λεωνίδας Πίττος.

θ) ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ & ΤΥΠΙΚΟΥ

Ἀρμοδιότητες: Ἡ παροχή γνωμοδοτήσεων πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον διὰ θέματα λειτουργικῆς εὐταξίας καί τυπικοῦ.

Σύνθεσις: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος καί ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος Ταυλάριος.

Η ΝΕΑ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ἡ σύνθεσις τῶν τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων κατὰ τὴν ἀπὸ 12/25-10-2010 ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α. Κατώτερον Συνοδικόν Δικαστήριον. Πρόεδρος: ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος. Μέλη: ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Ἀναπληρωματικά μέλη: οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Μα-

ραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος. Εἶναι ἀρμόδιον δι' ὑποθέσεις Διακόνων καὶ κατωτέρων κληρικῶν. Εἰς αὐτό μετέχει ex officio καὶ ὁ οἰκεῖος ἐπίσκοπος τοῦ κατηγορουμένου (ἐφ' ὅσον δὲν ἐξαιρεῖται νομίμως).

Β. Πρωτοβάθμιον δι' Ἱερεῖς Συνοδικόν Δικαστήριον. Πρόεδρος: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος. Μέλη οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ιουστίνος, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καὶ οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος. Ἀναπληρωματικά μέλη εἶναι οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος καὶ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος.

Γ. Δευτεροβάθμιον δι' Ἱερεῖς Συνοδικόν Δικαστήριον ἀποτελεῖ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Καλλινίκου.

Δ. Πρωτοβάθμιον δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικόν Δικαστήριον ἀποτελεῖ ὡσαύτως σύμπασα ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Καλλινίκου.

Ε. Δευτεροβάθμιον δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικόν Δικαστήριον: Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐν πλήρει ἀπαρτίᾳ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου. Εἶναι τὸ μόνον ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως εἰς Ἀρχιερεῖς.

Ἡ ὁλομέλεια τῆς Ἱ. Συνόδου εἶναι ἀκόμη τὸ ἀρμόδιον ὄργανον διὰ τὴν ἀπονομὴν χάριτος εἰς καταδικασμένους κληρικούς.

Τὸ προσωπικόν τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων ἀποτελοῦν οἱ Παν/τοι Ἀρχιμ.: π. Χριστόδουλος Καραῖσκος (Γραμματεὺς) καὶ π. Γαβριήλ Δημητρίου (Ἀναπλ. Γραμματεὺς) καθὼς καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Κατσαγώνης (Σύνδεσμος).

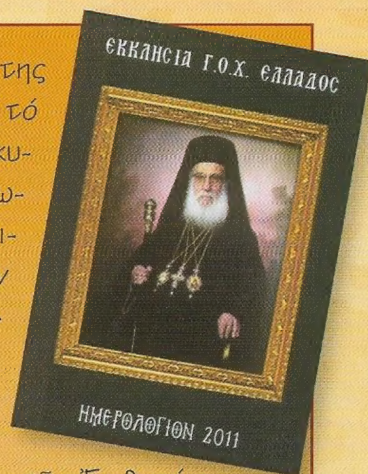

Ὁ νέος ἡμεροδείκτης τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ τὸ νέο ἔτος 2011 ἤδη κυκλοφορεῖ. Εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τὸν μακαριστὸν Πρωθιεράρχην τῆς Ἐκκλησίας μας κυρόν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ. Εἰς τὸν νέον ἡμεροδείκτην περιέχονται

χρήσιμες πληροφορίες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀναγκαῖες διὰ κάθε πιστόν, ὅπως διευθύνσεις καὶ τηλέφωνα Ἀρχιερέων, ἐνημερωμένοι κατάλογοι τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας, πληροφορίες διὰ τίς καταλύσεις, νηστεῖες καὶ ἀργίες τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κ.ἄ.

Ὁμοίως ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ νέος καὶ εὐχρηστος ἡμεροδείκτης τοίχου μέ ψυχωφελεῖς διδασκίαι. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἡμερολογίων διατίθενται διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος δὲν διαθέτει πολλοὺς οἰκονομικοὺς πόρους. Εἶναι χρέος ὅλων μας νὰ προμηθευθῶμεν καὶ νὰ διαδώσωμεν τὰ ἡμερολόγια τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

Πληροφορίες-παραγγελίες
εἰς τὸ τηλέφωνο
210-3828.280

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλνίκος σύμφωνα μέ τίς προγραμματικές δηλώσεις πού ἐξήγγειλε κατὰ τὸν ἐνθρονιστήριο λόγο του θά δέχεται σέ ἀκρόαση τὸ κοινόν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (Κάνιγγος 32 – 3ος ὄροφος) κάθε Τετάρτη καὶ Πέμπτη ἐκάστης ἐβδομάδος. Διὰ καλύτεραν ἐξυπηρέτησιν νὰ προηγεῖται ἐπικοινωνία μέ τὰ τηλ.:

2103828280, Φαξ 2103847365 καὶ
e-mail goc@otenet.gr.